

វិញ្ញាណនៃការពុយាករណ៍៖ ការដឹកនាំ និងការបង្ការ

តារាងពីរបស់ហាហាគុក

Jeff Pippenger

2012-10-15

តារាងពីរបស់ហាហាគុក ៣ នៃ ៩៥

សចក្កតិផុតពីម្ល៉េះ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃតារាងពីរបស់ហាហាគុក

សិរីនៈគួរឲ្យមានហៅថា «តារាងពីរបស់ហាហាគុក»។ មកទល់ពេលនេះ យើងបានយកសចក្កតិផុតខ្លះៗពីតារាងឆ្នាំ 1843 និង 1850 មកពិចារណា មិនមែនដើម្បីការពារពួកវាតាមព្រះគម្ពីរនោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីបញ្ជាក់ថា អលេនៃ វីកែ គាំទ្រសចក្កតិផុតទាំងនេះ។ ការអះអាងរបស់យើងគឺថា បុរសនិបត្តិអុនកបដិសធនសចក្កតិផុតមូលដ្ឋានទាំងនេះ នោះអុនកក់កំពុងបដិសធនវិញ្ញាណនៃការពុយាករណ៍ក្នុងពេលតម្លៃយង់វែង យើងចង់កត់ត្រាចំណុចនេះជាមុនសិន។

ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡឺរ និងសម្បកែនលើពាក់កណ្តាលអធុរគុរ

នៅក្នុងបទបង្ហាញលើកដំបូងរបស់យើង យើងបានគូសបញ្ជាក់អំពីបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡឺរ និងសញ្ញាសម្គាល់តាមដំណាក់កាលពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។ នៅក្នុងបទបង្ហាញចុងក្រោយរបស់យើង យើងបានពិនិត្យយ៉ាងជិតស្និទ្ធជបនុថម ទៀតអំពីបុរសគុតិសាស្ត្រពីអំឡុងពេលពន្យារនោះ រហូតដល់ការបិទទ្វារនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដោយកំណត់ថា អំឡុងពេលនោះគឺជា «ការស្រកែនលើកណ្តាលអធុរគុរ»។ «ការស្រកែនលើកណ្តាលអធុរគុរ» បានចូលមកក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រនៅឯកិច្ចប្រជុំជម្រក Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទី 12-17 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844 ហើយបានបន្តរហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ អំឡុងពេលពន្យារ ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃខែមីនា ឆ្នាំ 1844 គឺជាផ្នែកមួយនៃ «ការស្រកែនលើកណ្តាលអធុរគុរ» និងនៃដំណើរការបន្តបន្ទាប់ ដល់បានរៀបចំបុរសជាជនមួយឲ្យបុរសសាវរបស់វា។

យើងបានសង្ស័យថា បានបង្កើតការយល់ដឹងនេះនៅក្នុងចិត្ត និងគំនិតរបស់អុនករណ៍គុនាកាលពីមុនមិញ។ គ្រប់ឧទាហរណ៍ទាំងអស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដល់ស្តីអំពីពេលពន្យារពេល សុទ្ធជាជំនួយអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។ អលេនៃ វីកែ ក្នុងការអធិប្បាយលើ 1 Corinthians 10:11 បាននិយាយថា «ពុយាករីបុរាណនីមួយៗបាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង ច្រើនជាងសម័យដល់ពួកគេហេនរស់នៅ»។ 1 Corinthians 10:11 ចង្អែងថា «Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.» បុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡឺរ គឺជាបុរសគុតិសាស្ត្រនៃអំឡុងពេលនិងកើតមានឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

បុរេគតិបែបព្រះគម្ពីរទាំងអស់នេះ អំពីពេលពន្យារពេល និងអ្វីដែលកើតតាមមក បង្ហាញ ជាគំនូរពីអ្វីដែលនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងពេលពន្យារពេលរបស់ពួកមីល្លីវ៉ាយ ក៏ដូចជា ការយំបុរាណពាក់កណ្តាលអធិក្សរ។ យើងត្រូវយល់អំពីការទាំងនេះ ពីព្រោះបុរេគតិសាស្ត្រនឹងត្រូវកើតឡើងមុនដទៃទៀត។

២៥២០៖ ការគាំទ្ររបស់ អលែនៃ វ៉ាយត

យើងមាននិងកំពុងដោះស្រាយបញ្ហាទីមួយនៃលើផ្ទាំងគំនូរបង្ហាញទាំងនេះ ទោះបីជាយើងមិនមានលើកឡើងអំពីវាច្បាស់នឹងដោយ។ គោលលទ្ធផលដំបូងនៃយើងចង់បង្ហាញថា Ellen White គាំទ្រយ៉ាងច្បាស់លាស់នោះ គឺ 2520។ ការបង្ហាញពីដំបូងគួរមានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្ហាញយើងមកដល់ចំណុចនេះ។ ព្រឹកថ្ងៃស្អែក យើងនឹងចាប់ផ្តើមពីការណែនាំពី Daily នៅលើផ្ទាំងគំនូរបង្ហាញនេះ។

ការចងចាំអំពីការដឹកនាំ និងការបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់

សូមឱ្យយើងចាប់ផ្តើមជាមួយ Life Sketches ទំព័រ 196៖ «យើងមិនមានអ្វីត្រូវខូចសម្រាប់អនាគតឡើយ លើកលែងតែយើងនឹងភ័យច្របូកច្របល់នៃព្រះអម្ចាស់មានដឹកនាំយើង និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង»។ រឿងកម្លាំងគឺដដែលគ្រប់ស្រទាប់ស្រីទូទាំងគ្រប់ខណៈពេលសម្រាប់អនាគត គឺការផ្តល់ចំណេះដឹងពីផ្លូវ ហើយត្រូវហាត់បង្រៀន រឿងនៃគ្រូឱ្យខូចនោះ គឺការមិនទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ នៅទីនេះ បងស៊ី White និយាយថា យើងមិនមានអ្វីត្រូវខូចសម្រាប់អនាគតទេ លើកលែងតែយើងពិរយ៉ាង។ នេះគឺជាអត្ថបទមួយដែលគេដកស្រង់ជាញឹកញាប់នៅក្នុង Spirit of Prophecy ក្នុងសាសនាអាដវិស្វត ប៉ុន្តែគេមិននឹងឮនូវនាមនាក់ពន្យល់លម្អិតថា ការដឹកនាំនា និងសេចក្តីបង្រៀននាដដែលនាដដែលនាដដែល។

យើងនឹងបង្ហាញថា ការដឹកនាំដដែលនាដដែល គឺជាបុរេគតិសាស្ត្រនៃ Midnight Cry។ ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃ Midnight Cry នោះ ព្រះគ្រីស្ទមានដឹកនាំនៅក្នុងពេលពន្យារពេល ការមកដល់ និងការបុរាណនៃ Midnight Cry ហើយនិងការបិទទ្វារនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ទ្រង់មានរៀបចំបុរេគតិសាស្ត្រនោះ ដើម្បីបង្កើតបុរាណដ៏មួយដែលអាចចូលដោយសេចក្តីជំនឿទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុតជាមួយទ្រង់។ យើងគួរតែមានការកោតខ្លាចក្នុងការភ័យច្របូកច្របល់បុរេគតិសាស្ត្រពិសេសនោះ ព្រមទាំងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់ផងដែរ។

យើងនឹងបង្ហាញថា មានសេចក្តីបង្រៀនជាក់លាក់មួយដែលមានបង្កើតឱ្យមានសម្រាប់ កន្លែងពាក់កណ្តាលអធិក្សរ។ សេចក្តីបង្រៀននោះ មិនមែនជាការរំលឹកនៃអំណាចក្រអូក្រម៉ង់នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ឡើយ ហើយក៏មិនមែនជាសូចនាករនៃសុសុលាភ័យនៃសុសុលាភ័យ ដែលមានកើតមានឡើងនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃការបំបែកទីពីរ ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីល្លីវ៉ាយដែរ។ វាជាសេចក្តីបង្រៀនជាក់លាក់មួយនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីល្លីវ៉ាយ។

ពីសង្រ្គោះ មហាវិវាទ ទំព័រ ៣៩១-៣៩៥: «នេះពេលដែលកន្ទុលដុតពេលដែលមានពឹងទុកជាលើកដំបូងអំពីការយាងមករបស់ព្រះអម្បាស់ គឺនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1844»—នេះគឺជាពេលពន្យារ ព្រមទាំងជាការខកចិត្តកលើកទីមួយ—«អ្នកទាំងឡាយដែលមានទុក្ខទាំងការលំបាករបស់ទ្រង់ដោយសច្ចុតិដ៏នឿយ
 មានសុចិត្តនេះមួយរយៈកន្លះការសង្ស័យ និងភាពមិនប្រាកដប្រជា។
 ខណៈដែលលោកយំចាត់ទុកពាក្យថាមានបរាជ័យទាំងស្រុង

ហើយគួរឲ្យមានបង្ហាញថាមានការយកការបោះកបញ្ចេញនាគម្ម
បុរាណនៃការកម្សាន្តចិត្តរបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
មនុស្សជាច្រើនមានបន្ទុកសុភវិជ្ជាបទគម្ពីរ
ពិនិត្យសារឡើងវិញនូវភស្តុតាងនៃចេតនាជំនឿរបស់ពួកគេ
និងសិក្សាស្រាវជ្រាវយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីបង្កើនការពន្យល់បន្ថែមទៀត»។

បើមនុស្សជាច្រើនមានជំនឿដូច្នេះ នោះមានន័យថា
មានមនុស្សខ្លះដែលមិនមានជំនឿ។ វាមិនមានន័យថា «ពួកគេ» ទេ; វានិយាយថា
«មនុស្សជាច្រើន»—នោះទើបមានមនុស្សពីរបុរាណទេ។ «ទីបន្ទាល់នៃព្រះគម្ពីរ
ដែលគាំទ្រជំហររបស់ពួកគេ ហាក់ដូចជាច្បាស់លាស់ និងសន្តិសុខមានយ៉ាងដាច់ខាត។
ទីសម្គាល់ទាំងឡាយដែលមិនអាចបញ្ជាក់បាន មានចុងមុខបង្ហាញថា
ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទជិតមកដល់ហើយ។ ព្រះពរពិសេសរបស់ព្រះអម្ចាស់
ទាំងក្នុងការប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្សមានហាប
និងក្នុងការរស់ឡើងវិញនៃជីវិតខាងវិញ្ញាណក្នុងចំណោមគ្រីស្ទបរិស័ទ
មានជំនឿជាទីបន្ទាល់ថា សារនោះមកពីស្ថានសួគ៌។
ហើយទោះបីជាអ្នកជឿមិនអាចពន្យល់អំពីការខកចិត្តរបស់ពួកគេបានក៏ដោយ
ពួកគេមានសច្ចុត្តិជឿជាក់ថា
ព្រះមានដឹកនាំពួកគេក្នុងបទពិសោធន៍ក្នុងមករបស់ពួកគេ។»

មានពាក្យបង្កើនមួយ ដែលមានតួអង្គជាប់ជាមួយនឹងទំនាយទាំងឡាយ
ដែលពួកគេបានចាត់ទុកថាអនុវត្តចំពោះពេលវេលានៃការយាងមកជាលើកទីពីរ ហើយ
ពាក្យបង្កើននោះមានសមស្របជាពិសេសនឹងស្ថានភាពនៃភាពមិនប្រាកដប្រជា
និងការរង់ចាំដោយអន្ទះសាររបស់ពួកគេ
ព្រមទាំងលើកទឹកចិត្តឲ្យពួកគេរង់ចាំដោយអត់ធុមក្នុងសច្ចុត្តិជំនឿថា
អ្វីដែលឡាននេះនឹងដឹកនាំចំពោះការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ
នឹងគួរឲ្យមានជំនឿឲ្យបានច្បាស់ក្នុងពេលសមគួរ។

នៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះ វាមានន័យថា
«គួរឲ្យមានតួអង្គបញ្ចេញចូលគ្នាជាមួយនឹងទំនាយទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានចាត់ទុកថា
អនុវត្តទៅដល់ពេលវេលានៃការយាងមកជាលើកទីពីរ . . . »
តើទំនាយអ្វីខ្លះដែលពួកគេជឿថា អនុវត្តទៅលើការយាងមកជាលើកទីពីរ? ២៥២០,
២៣០០ និង ១៣៣៤។ ពួកគេជឿថា ទំនាយពេលវេលាទាំងបីនេះមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៣
ហើយនោះគឺជាការយាងមកជាលើកទីពីរ។

ក្នុងចំណោមទំនាយទាំងនេះ មានទំនាយមួយគឺ ហាហគុក ២:១-៤៖
«ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើកន្ទុយដៃយាមរបស់ខ្ញុំ ហើយដាក់ខ្លួនខ្ញុំនៅលើប៉ម
ហើយនឹងចាំមើលថា ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលអ្វីមកខ្ញុំ និងថា
ខ្ញុំនឹងឆ្ងល់យ៉ាងដូចម្តេច ពេលខ្ញុំគួរឲ្យមានសុភវិជ្ជាបន្ទូល។
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានឆ្ងល់យ៉ាងមកខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលថា ចូរសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទេរវាចុះហាហគុកនេះនៅលើផ្ទាំងក្រា ដើម្បីឲ្យអ្នកដែលអានវា
អាចរកបាន។ ដុបិត និមិត្តនោះនឹងសម្រាប់ពេលកំណត់មួយ ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់
វានឹងចូលដៃចេញ ហើយមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីយើង ចូររង់ចាំវា
ព្រោះវានឹងមកជាក់ជាមិនខាន វានឹងមិនយឺតឡើយ។ មើលចុះ
ព្រលឹងរបស់អ្នកដែលមានចិត្តលើកខ្លួនឡើង
មិនទៀងគ្រប់នៅក្នុងខ្លួនគាត់ទេ»

ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសច្ចក្រឹត្យជំនឿរបស់ខ្លួន»។

តាំងពីឆ្នាំ 1842 មក ទិសដៅដដែលបានប្រទាននូវក្នុងពាក្យទំនាយនេះឲ្យ
«សរសេរនិមិត្ត ហើយផ្សព្វផ្សាយចូលដល់បន្ទុះទាំងឡាយ
ដើម្បីបិទបិទអ្នកដដែលអាសាវាចរក៏បាន» បានជំរុញឲ្យ Charles Fitch
រៀបចំផ្ទាំងគំនូរពាក្យទំនាយមួយ
ដើម្បីបង្ហាញនិមិត្តទាំងឡាយក្នុងសង្គ្រោះដោយនិយ័ត និងវិវរណៈ។ ការបោះពុម្ពផ្សាយ
ផ្ទាំងនេះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការសម្រេចនៃបញ្ញត្តិដដែលបានប្រទានតាមរយៈហាហគុក
។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលនោះគ្មាននរណាម្នាក់បានកត់សម្គាល់ថា ការពន្យារ
ពេលដដែលមើលទៅដូចជាមាននៅក្នុងការសម្រេចនៃនិមិត្ត—គឺជាពេលវេលាមួយ—ត្រូវ
បានបង្ហាញនៅក្នុងពាក្យទំនាយដដែលនោះឡើយ។ បន្ទាប់ពីការខកចិត្ត
គម្ពីរខនៈបានលេចឡើងថាមានន័យសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង
«ដុបិតនិមិត្តនេះនឹងសម្រាប់ពេលកំណត់មួយទៀត ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់វានឹងនិយាយ
ហើយមិនកុហកទេ ទោះបីវាពន្យារពេលក៏ដោយ ចូររង់ចាំវាចុះ ដុបិតវាពិតជាដឹងមក
មិនពន្យារពេលឡើយ។ . . មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសច្ចក្រឹត្យជំនឿរបស់ខ្លួន»។

ផ្ទាំងគំនូរឆ្នាំ 1843 និងព្រះវិញ្ញាណទំនាយ

វាមិនសំខាន់ទេថា អ្នកផ្សព្វផ្សាយបុរាណ ឬក៏ច្បាប់មិនបុរាណ—ពាក្យដដែល Ellen
White ប្រើសម្រាប់កិច្ចការរបស់សន្និបាត និងកិច្ចការដដែលគាំទ្រដោយខ្លួនឯង
តាមលំដាប់។ មិនថាអ្នកទៅកាន់សភាមួយឯករាជ្យដដែលគាំទ្រដោយខ្លួនឯង
និងឈានមុខក្នុង Adventism ឬទៅកាន់ General Conference ឬ Biblical Research
Institute ក៏ដោយ បើអ្នកសួរពួកគេអំពី 1843 Chart ពួកគេនឹងនិយាយថា
«មានកំហុសជាច្រើននៃលិខិត 1843 Chart នេះ»។ ពួកគេមិនយល់ស្របនឹង Ellen White ទេ
ដដែលនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់បានទប់ព្រះហស្តរបស់ខ្លួនលើ «កំហុសមួយ»
នៅក្នុងគ្រួសារខេខលៈ១៧ 1843 Chart នេះ។

ប៉ុន្តែ ពួកគេដាក់ខ្លួនឯងឲ្យឈរលើបុរាណនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។
នៅក្នុងសង្គ្រោះហាហគុក មានសច្ចក្រឹត្យថា និមិត្តនេះ «... នឹងមិនកុហកឡើយ»។
និមិត្តដដែលអ្នកគួរសត្វត្រូវដាក់លើផ្ទាំងគំនូរឆ្នាំ 1843
ហើយពួកគេបានដាក់ពិតមែន គឺជាការបំពេញសម្រេចនៃ ហាហគុក 2។
នេះហើយជានិមិត្តដដែលពួកគេត្រូវដាក់លើផ្ទាំងនេះ ហើយហាហគុក 2 ចង់ថា និមិត្តនេះ
«... នឹងមិនកុហកឡើយ»។ ដូច្នេះ នៅពេលអ្នកនិយាយថា ផ្ទាំងនេះ
«ពោរពេញដោយកំហុស» អ្នកកំពុងតែយល់ខុសនឹងព្រះវិញ្ញាណទំនាយព្រះយាករណ៍
និងព្រះគម្ពីរផងដែរ។

ផ្នែកមួយនៃព្រះយាករណ៍របស់អេសេគោលក៏ជាបុរាណក្រឹត្យមួយ
និងការកម្សាន្តចិត្តដល់អ្នកជឿផងដែរ
«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំថា កូនមនុស្សអើយ
សុភាសិតនេះដដែលអ្នករាល់គ្នាមាននៅក្នុងស្រុកអីស្រាអែល គឺនិយាយថា
ចុងទាំងឡាយត្រូវបានពន្យារទៅ ហើយគ្រប់ទស្សនៈទាំងអស់បរាជ័យ តើវាជាអ្វី?
ដូច្នេះ ចូរប្រាប់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ . . .
ចុងទាំងឡាយជិតមកដល់ហើយ នឹងផលសម្រេចនៃគ្រប់ទស្សនៈទាំងអស់ . . .
ខ្ញុំនឹងមានព្រះបន្ទូល

ហើយព្រះបន្ទូលដល់ខ្ញុំនឹងមានព្រះបន្ទូលនោះនឹងកើតមានជាការពិត
មិនគួរមានពន្យារទៀតឡើយ»។ «ពួកវាសុទ្ធជាអំពើនិយាយថា
ទស្សនៈដល់គាត់យើងឮនោះ គឺសម្រាប់ចុងដៃច្រើននៃខាងមុខ
ហើយគាត់ទាយទំនាយអំពីគុណនៃនោះឆ្ងាយ។ ដូច្នេះ ចូរប្រាប់ពួកគេថា
ព្រះអម្ចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ
គុណពាក្យណាមួយរបស់ខ្ញុំនឹងគួរមានពន្យារទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលដល់ខ្ញុំមានព្រះបន្ទូល នោះនឹងមានសម្រេច»។ អសេគោល
12:21-25, 27, 28។

អ្នកច្បាប់បង្កកំពីរបុរាណ

ចូរកត់សម្គាល់ថា នាងកំពុងនិយាយអំពីអ្នកច្បាប់បង្កកំពីរបុរាណ។ នាងនិយាយថា
មនុស្សជាច្រើន នៅពេលការខកចិត្តនេះបានកើតឡើង
បានបន្តសិក្សាព្រះបន្ទូលទំនាយ បង្ហាញថា
មានមនុស្សមួយបុរាណដែលមិនបានបន្ត។
យើងនឹងទទួលបានពន្លឺកាន់តែច្រើនអំពីភាពខុសគ្នារវាងមនុស្សទាំងពីរបុរាណនេះ។

ការសម្រេចនៃហាហគុក ២:១-៤ គឺជាតារាងឆ្នាំ ១៨៤៣ នេះ និងតារាងឆ្នាំ ១៨៥០។
សូមប្រើក្រុន ហាហគុក ខ ៤ ក៏និយាយថា
មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន
ហើយនិយាយអំពីអ្នកដែលមានចិត្តកុរអីតកុរមង្គលដង។
នេះកំពុងពិពណ៌នាអំពីពួកអ្នកច្បាប់បង្កកំពីរបុរាណ។ បុរាណគឺនៃ
សម្រក់ពាក់កណ្តាលអធិបត្យ បង្កកើតឲ្យមានពួកអ្នកច្បាប់បង្កកំពីរបុរាណ
ហើយពួកទាំងពីរបុរាណនោះគួរមានលើកឡើងក្នុង ហាហគុក។

នៅក្នុងកថាខណ្ឌបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីយោងទៅកាន់ ហាហគុក ២ និង អសេគោល
នាងបានកំណត់អត្តសញ្ញាណមុនាក់មួយក្នុងចំណោមមុនាក់ទាំងនោះថា៖
«ពួកអ្នកដលៃរង់ចាំ»។ តើពួកអ្នកដលៃរង់ចាំជានរណា? ពួកគេគឺជាអ្នកដលៃកំពុងបំពេញ
ដានីយ៍លៃ ១២ ថា៖ «មានពរហើយ អ្នកណាដលៃរង់ចាំ ហើយមកដល់ ១៣៣៥»។
មុនាក់នេះគឺជាពួកអ្នកដលៃរង់ចាំ។

ពួកអ្នកដលៃកំពុងរង់ចាំ បានអរសបុរាយឡើង ដោយជឿថា
ព្រះអង្គគង់លើស្តីគាល់ចុងបញ្ចប់តាំងពីដើមមក
ទ្រង់បានទតមើលចុះតាមរយៈគ្រប់សម័យកាល
ហើយដោយទ្រង់បានទុកជាមុនយើងការខកចិត្តរបស់ពួកគេ
ទ្រង់ក៏បានប្រទានពាក្យនៃសេចក្តីកុលាហាន និងសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ពួកគេ។

យើងមានការហៅទូរស័ព្ទពីបងស៊ីម៉ូនាក់ ដលៃបានបម្រើការនៅក្នុងបុរាណសម័យក្នុង
តំបន់អឺរ៉ុបខាងកើតអស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមកហើយ។ នាងមានដើមកំណើតពីទីនោះ
បានផ្តល់ទៅសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយនៅពេលនាងបានយល់អំពីសារនេះ
នាងក៏បានផ្តល់គ្រឿងទៅវិញ។ នាងបានប្រឈមមុខនឹងការតតាំង ដោយគួរសារពួកជំនុំ
រស់របស់នាងបានទាក់ទងទៅមុនាក់ដឹកនាំនៅក្នុងបុរាណសម័យរបស់នាង ដើម្បី
«បិទទ្វារលើនាង»។ ម៉្យាងនេះ
ព្រះអម្ចាស់បានបើកទ្វារឲ្យនាងចែករំលែកសារនេះជាមួយក្រុមមនុស្សសានា។

នាងមានទូរស័ព្ទទមកនាព្រឹកនេះតាំងពីព្រលឹម ដោយប្រាប់ថា
ឧបសគ្គគម្មយគឺការធុរជីវិត។ ពួកគេត្រូវការថយនុតមួយ ដើម្បីធុរជីវិត
និងបង្រៀនសារនេះ ប៉ុន្តែខ្មែរថវិកា។ ភូមាម្យ៉ាងនេះពេលដែលពួកគេមកដល់កន្លែងនេះ
មិត្តភក្តិពិសោធន៍អាមេរិក ដល់គ្រូបង្រៀនព្រះអម្បាលដាស់តឿន
មានផ្សព្វីប្រាកដគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទិញថយនុតមួយ។

នេះជាបទពិសោធន៍បុរសទេសក៍កំពុងកើតមានចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលមានឧកចិត្ត។
ពួកគេមានឧកចិត្ត ប៉ុន្តែព្រះអម្បាលមាននាំពួកគេទៅកាន់ព្រះគម្ពីរ
ដើម្បីបំភ្លឺចិត្តពួកគេ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ការឧកចិត្តនេះ
គឺស្ថិតក្នុងការដឹកនាំរបស់ខ្ញុំ។ ចូរបន្តដំណើរទៅមុខប៉ុណ្ណោះ»។

បុរសនិយមមានបទគម្ពីរដូចជាទាំងនេះ
ដែលទូរមានឲ្យពួកគេដឹងដោយការអត់ធ្មត់
ហើយកាន់ខ្ជាប់នូវសច្ចៈក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នោះជន
ធ្វើរបស់ពួកគេមុខជាមានបរិយាយនៃក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងនោះហើយ។

សុភាសិតអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់ និងពលនៃការពន្យារពេល

សូមកត់សម្គាល់ថា អ្នកស្រី រ៉ែត
មានភ្នំបង្កើនបុរៀបបុរៀបដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់ជាមួយនឹង ហាហតុក ២
ដោយសារទាំងពីរនេះពិភាក្សាអំពីពលនៃការពន្យារពេល និងអ្នកថ្កោលបង្កគំហើញ។

រឿងបុរៀបបុរៀបដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់ ក្នុងម៉ោង ២៥
ក៏បង្ហាញពីបទពិសោធន៍របស់បុរាណជនអាជ្ញាធរស្រីស្រីស្រី ក្នុងម៉ោង ២៤
ដោយឆ្ងល់យឺតបទនេះនឹងសំណួររបស់សិស្សទាំងអំពីទិសដៅនៃការយាងមករបស់ទ្រង់
និងនិច្ចបញ្ចប់នៃលោកិយ ព្រះគ្រីស្ទមានចង់អនុវត្តបង្ហាញពីគុណសម្បត្តិការណ៍សំខាន់ៗមួយ
ចំនួនបំផុតក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃលោកិយ និងនិក្ខមជ្ឈម
ចាប់តាំងពីការយាងមកលើកទីមួយរបស់ទ្រង់រហូតដល់ការយាងមកលើកទីពីរ របស់ទ្រង់
គឺ៖ ការបំផុសឲ្យក្នុងយូសាឡឹម
រទេនាក្រវែលដែលដំបូងរបស់ក្រុមជំនុំក្រោមការប្រៀបធៀបរបស់ពួកមិនជឿ
និងរបស់អំណាចសម្រេចប៉ាប ការដឹកនាំព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទ
និងការផ្តាច់ចុះនៃកាយទាំងឡាយ។ បន្ទាប់ពីនេះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ក្នុងនគររបស់ទ្រង់
ហើយមានលើករឿងបុរៀបបុរៀបដូច
ដែលពិពណ៌នាអំពីពួកអ្នកបម្រើពីរបុរសទេសក៍ដែលរង់ចាំការបង្ហាញខ្លួនរបស់ទ្រង់។
ជំពូក ២៥ ចាប់ផ្តើមដោយពាក្យថា៖ «នេះគ្រាន់តែ៖
នគរស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវប្រៀបដូចព្រហ្មចារីទាំងដប់»។ នេះទីនេះ
ក្រុមជំនុំដែលរស់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយគ្រូបង្រៀនដាក់ឲ្យយឺតៗ—ឥឡូវនេះ
នាងកំពុងអនុវត្តសច្ចៈនេះទៅកាន់បុរាណសាស្ត្រមីលូនីក
ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់អំពីនាងកំពុងនិយាយ—«នេះទីនេះ
ក្រុមជំនុំដែលរស់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយគ្រូបង្រៀនដាក់ឲ្យយឺតៗ—តើអ្នកណាជា
«ក្រុមជំនុំដែលរស់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ»? នោះគឺយើង។

ដូចគ្នានឹងអំពីនាងដែលបានចង់អនុវត្តបង្ហាញនូវចុងជំពូកទី 24 ដដែរ។
ក្នុងពាក្យបុរៀបបុរៀបដូចនេះ បទពិសោធន៍របស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រឹត្តិ
ការណ៍នានានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍បែបបូព៌ា។

«នោះនគរសុផានស្ថិតនឹងត្រូវប្រៀបដូចស្រូវពុរហមចារីដប់នាក់
ដែលបានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួន ហើយចេញទៅទទួលកូនកំលោះ។
ក្នុងចំណោមពួកនាង មានបុរសនាក់មានបុរាណ ហើយបុរសនាក់ល្អដងខ្លួន។
ពួកនាងដែលល្អដងខ្លួនទៅបានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួន
តម្រើនបានយកប្រដេទៅជាមួយទៅរកពួកនាងដែលមានបុរាណ
បានយកប្រដេដាក់ក្នុងភាជនៈរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងចង្កៀង។
កាលកូនកំលោះពន្យារពេល ពួកនាងទាំងអស់គ្នាភ័យ ហើយដកកែវ។
ហើយនាំពាក់កណ្តាលអធ្យាគ្នា មានសំឡេងស្រីក្រឡឹងថា មើល
កូនកំលោះមកហើយ ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ»។

ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចដែលបានប្រកាសដោយសារទេវតាទីមួយ ត្រូវបានយល់ថា
គំណងដោយការមកដល់របស់កូនកំលោះ។
ការកែប្រែយ៉ាងទូលំទូលាយក្រោមការប្រកាសអំពីការយាងមកដាច់ៗរបស់ព្រះអង្គ
សរុបគ្នានឹងការចេញទៅទទួលកូនកំលោះរបស់ព្រះហមចារីទាំងឡាយ។
ក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ ដូចនោះក្នុង ម៉ាថាយ 24
មានមនុស្សពីរក្រុមត្រូវបានបង្ហាញ។ ទាំងអស់គ្នាបានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួន
គឺព្រះគម្ពីរ ហើយដោយពន្យល់របស់វា បានចេញទៅទទួលកូនកំលោះ។ ប៉ុន្តែ
ខណៈដែលព្រះហមចារីត្រូវបានបង្ហាញបានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួនទៅ ដោយគ្មានប្រដេ
នោះព្រះហមចារីប្រាជ្ញាវាងវៃបានយកប្រដេក្នុងភាជនៈរបស់ខ្លួន។
ពួកប្រាជ្ញាវាងវៃបានទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះ
ជាអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបង្កើតឡើងវិញ និងបំភ្លឺ
ដែលបានផ្ទុកឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គជាចង្កៀងសម្រាប់ជំនឿរបស់ពួកគេ។
ពួកគេបានសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដើម្បីស្វែងយល់សច្ចៈគ្រីស្ទ
ហើយបានស្វែងរកដោយអស់ពីចិត្តនូវភាពបរិសុទ្ធជនចិត្ត និងជីវិត។
អ្នកទាំងនេះមានបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងសច្ចៈគ្រីស្ទជំនឿលើព្រះ
និងលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលមិនអាចត្រូវបានបំផ្លាញដោយការខកចិត្ត
និងការពន្យារពេលឡើយ។ ឯអ្នកផ្សេងទៀត បានលឺតាមការជំរុញគ្នាមៗ
ដោយពឹងផ្អែកលើសច្ចៈគ្រីស្ទរបស់បងប្អូនខ្លួន ពេញចិត្តនឹងអារម្មណ៍ល្អ
ប៉ុន្តែខ្មែរការយល់ដឹងផ្សេងៗទៀតអំពីសច្ចៈគ្រីស្ទ ឬការងារនៃព្រះគុណគ្រីស្ទបុរាណ។
ពួកគេមិនបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការពន្យារពេល និងការខកចិត្តទេ។
នៅពេលការសាកល្បងមកដល់ សច្ចៈគ្រីស្ទជំនឿរបស់ពួកគេបានបាត់
ហើយចង្កៀងរបស់ពួកគេបានភ្លឺស្រពិចស្រពិល។

«ខណៈដែលកូនកំលោះពន្យារពេល»

តើព្រះកូនកំលោះបានពន្យារពេលនៅពេលណា? ថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៨៤៤។
ទ្រង់កំពុងពន្យារពេល។ ឥឡូវនេះ នឹងមានអ្វីកើតឡើង?
មនុស្សពីរបុរាណនេះនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយើង។

នៅពេលដែលយើងភ័យច្របល់ស្រពិចស្រពិលក្នុងអធ្យាគ្នា
ហើយផ្តោតចេញពីផ្លូវចុះទៅកាន់លោកិយអាក្រក់ខាងក្រោម នោះយើងបង្ហាញថា
យើងមិនយល់អំពីដំណឹងល្អទេ។ ដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច
គឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការបង្កើតអ្នកផ្សាយបង្កគំរើបុរាណ
ដោយផ្អែកលើសារព្យាយាមដ៏សកលបង្ក។ ចាប់ពីពេលពន្យារពេលដល់ការបិទទ្វារ

នេះហើយជាចំណុចកំពូលនៃដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច។ នៅទីនេះ
ព្រះអម្ចាស់យកមនុស្សពីរបួរភេទនៅក្នុងពេលពន្យារ
ដោយស្រីរកឱកាសកាត់ចូលទៅក្នុងការជំនុំជម្រះជាមួយនឹងទ្រង់ផ្ទាល់
ហើយដាក់ពួកគេឲ្យឆ្ងល់ដល់ការសាកល្បងមួយ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា
ពួកគេពិតជាមានបុរស ឬមិនមាន។ នេះគឺជាចំណុចកំពូលនៃកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងការបំបែកមាសចេញពីកាកសំណល់ សូរស័ព្ទចេញពីសូម្បីអាក្រក់
និងអនុកប្បោធាចេញពីអនុកល្មង។

«កាលក្នុងកំលោះយឺតពេល ពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងរំលោភ ហើយដកេលក្តី»
ដោយការយឺតពេលរបស់ក្នុងកំលោះ
នេះគំណងឲ្យការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាដែលគេហៅពីងថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមក ការខកចិត្ត និងការពន្យារពេលដែលហាក់ដូចជាមាន។
ក្នុងអំឡុងពេលនៃភាពមិនប្រាកដប្រជានេះ ការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកអ្នករាក់រឿង
នឹងពាក់កណ្តាលចិត្តមានចាប់ផ្តើមរងគ្រោះរងគ្រោះក្នុងពេលឆាប់ៗ
ហើយការខិតខំរបស់ពួកគេក៏ធ្ងន់ស្បើយចុះ; ប៉ុន្តែពួកអ្នកក្នុងសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន
នឹងស្ថាបនាបន្ទីរការស្នាក់នៅព្រះគម្ភីរដោយផ្ទាល់ខ្លួន
មានថ្មដ៏រឹងមាំមួយនៅក្នុងរោងចក្រ
ដដែលរកនូវការខកចិត្តមិនអាចលាងបោកយកទៅបានឡើយ។
«ពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងរំលោភ ហើយដកេលក្តី»;
មួយក្រុមស្ថិតក្នុងសភាពមិនខុសឆ្គង និងបោះបង់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន
ចំណែកឯក្រុមមួយទៀតរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់
រហូតដល់ពេលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមនេះត្រូវបានប្រទានឲ្យ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
នៅក្នុងភាគីនៃការលុបបំបាត់
ពួកគេរោយមកនេះហាក់ដូចជាហត់បង់ទៅខ្លួនៗនូវកុត្តិកុល្យោក្យ
និងការលះបង់របស់ខ្លួន។ ពួកអ្នកពាក់កណ្តាលចិត្ត និងរាក់រឿង មិនអាចពឹងផ្អែកលើ
សេចក្តីជំនឿរបស់បងប្អូនរបស់ខ្លួនបានទៅទៀតបានឡើយ។ ម្នាក់ៗត្រូវតែរក
ឬដួល ដោយខ្លួនឯង។

នៅពេលការខកចិត្តមានមកដល់
មនុស្សពីរក្រុមមានចាប់ផ្តើមដកេលយោបល់ខុសគ្នា; ប៉ុន្តែ
សូមបើកព្រៃហុមចារីមានបុរាណភាពហត់បង់ចិត្តខ្លួនៗរបស់ខ្លួនខ្លះៗ
ព្រះអម្ចាស់កំពុងនាំមុខក្នុងការនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់
នៅពេលសារនៃសម្បត្តិអធិប្បាយមានមកដល់ក្នុងកិច្ចប្រជុំ Exeter នោះ
ទ្រង់នឹងសម្រេចកិច្ចការមួយនៅកណ្តាលពួកគេ។

ដំណើរនៃការសាកល្បង៖ ពេលវេលានៃការរង់ចាំ និងសម្បត្តិក្នុងកណ្តាលអធិប្បាយ
ពីសៀវភៅ Spirit of Prophecy ភាគ ៤ ទំព័រ ២២៨៖ ចូរចងចាំថា
ដំណើរការនេះ—សម្បត្តិក្នុងកណ្តាលអធិប្បាយ
ចាប់ពីពេលពន្យារដល់ការបិទទ្វារ—គឺជាព្រះអម្ចាស់កំពុងលុបបំបាត់សុភមង្គលរបស់ទ្រង់។
សម្បត្តិក្នុងកណ្តាលអធិប្បាយនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ Exeter
ក្នុងការប្រកាសរបស់វិទ្យាស្ថានស្តង់ដារ ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
គឺគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនេះប៉ុណ្ណោះ។
វាមិនអាចត្រូវបានបំបែកចេញពីពេលពន្យារបានទេ ដដែលជាការរៀបចំសម្រាប់ឥទ្ធិពលនៃ

មុរកែនកែវកណ្តាលអធ្យាកុរុក្កនុងចំណោមពួកអនុកថុរាយបង្កគំរាំងពីរកុរុម។
អនុកថុរាយបង្កគំរាំងពីរកុរុមកែនកែវកណ្តាលអធ្យាកុរុ ពីព្រោះបើអនុកមិនយល់ទេ
អនុកនឹងផ្តាច់ចេញពីផ្តល់។

ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំឡើង ដើម្បីបិទសកលបងប្រជានុកុរុរបស់ទ្រង់។
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានគ្របបាំងកំហុសមួយក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយទាំងឡាយ។
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ គឺព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់
បានគ្របបាំងកំហុសពិសេសមួយក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយទាំងឡាយ
ក្នុងពហុវចនៈ។ ពួកអាដរិនទីសុទ្ធមិនបានរកឃើញកំហុសនោះទេ ហើយកំហុសនោះក៏មិន
ត្រូវបានរកឃើញដោយពួកបុរាណវិទូរបស់ពួកគេដែលមានការសិក្សាស្រាវជ្រាវបំផុតដែរ។
ពួកគេរាយការណ៍និយាយថា «ការគណនារយៈពេលទំនាយទាំងឡាយរបស់អនុកគឺត្រឹមត្រូវ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំមួយដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ ប៉ុន្តែមិនមែនជាអ្វីដែលលោក មីឡែ
ព្យាករណ៍ទេ វាគឺជាការប្រើចិត្តក្នុងពិភពលោក
មិនមែនជាការយោងមកដល់លើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ»។

រយៈពេលនៃការទទួលបានទីងងឹតបានកន្លងផុតទៅ
ហើយព្រះគ្រីស្ទមិនបានលេចមកសម្រាប់ការរំដោះប្រជានុកុរុរបស់ទ្រង់ទេ។
អស់អនុកដែលបានទទួលទីងងឹតព្រះសង្ឃគ្រូរោះរបស់ខ្លួនដោយសេចក្តីជំនឿ
និងសេចក្តីសុំឡើងស្នើសុំរោះគ្រូរោះ បានជួបបុរេនឹងការខកចិត្តយ៉ាងជួរចត់។
ទោះយ៉ាងណា ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចព្រះបំណងរបស់ទ្រង់រួចហើយ៖ ទ្រង់បានសាកលបងចិ
ត្តរបស់អស់អនុកដែលអះអាងថាខ្លួនកំពុងរង់ចាំការលេចមករបស់ទ្រង់។
ក្នុងចំណោមពួកគេ មានមនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវបានជំរុញដោយភ័យខ្លាច
ជាងសេចក្តីសុំឡើងចំពោះសេចក្តីពិត។
នៅពេលព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានទទួលទីងងឹតមិនបានកើតឡើង
មនុស្សទាំងនេះបានប្រកាសថា ពួកគេមិនបានខកចិត្តទេ;
ពួកគេមិនដែលដឹងថាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកឡើយ។ ពួកគេស្មើតែនៅក្នុងចំណោមអនុក
ដំបូងដែលបានចំអកឲ្យខ្មោចព្រួយរបស់អនុកដង្ហើមពិត។

នេះគឺជាព្រះបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់។
យើងមិនមានអ្វីណាដែលត្រូវភ័យខ្លាចចំពោះអនាគតឡើយ
លើកលែងតែពេលដែលយើងភ័យខ្លាចថា
ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើងយ៉ាងដូចមុតចេកក្នុងបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់យើង
ហើយក៏មិនមានអ្វីណាដែលត្រូវភ័យខ្លាចឡើយ លើកលែងតែយើងភ័យខ្លាចសេចក្តីបង្ករៀ
នរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់យើង។ យើងកំពុងបញ្ជាក់ថា
អនុកមិនអាចបំបែកការដឹកនាំនេះចេញពីសេចក្តីបង្ករៀនរបស់ទ្រង់បានឡើយ។

ជីវប្រវត្តិសង្គមខ្មែរបស់ James White និង Ellen G. White ឆ្នាំ 1888 ទំព័រ 186–187៖
«ព្រះជាម្ចាស់បានសាកលបង និងបញ្ជាក់ប្រជានុកុរុរបស់ទ្រង់
ដោយការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាក្នុងឆ្នាំ 1843។ កំហុស—កំហុសមួយដ៏ពិសេស
—ដែលពួកគេបានប្រើក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយ
មិនត្រូវបានរកឃើញភ្លាមៗឡើយ សូមប្រឹក្សាដោយបុរសអនុកបុរាណដែលបានប្រឆាំង
នឹងទស្សនៈរបស់អនុកដែលកំពុងរង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
អនុកបុរាណដែលជួបទាំងនេះបានប្រកាសថា លោក Miller
ត្រឹមត្រូវក្នុងការគណនាពេលវេលារបស់គាត់ ទោះបីពួកគេបានជំទាស់នឹងគាត់អំពីព្រឹត្តិ
ការណ៍ដែលនឹងបញ្ចប់រយៈពេលនោះក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែពួកគេ

និងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះដល់កំពុងរង់ចាំ
សុទ្ធជតស្មើចិត្តក្នុងកំហុសមួយលើសំណួរអំពីពលេវលោ។»

យើងជឿជាក់យ៉ាងពញ្ចេលពញ្ចេថា ព្រះជាម្ចាស់ ដោយបុរាណប្រាសាទរបស់ទ្រង់
បានរៀបចំឲ្យបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជួបប្រទះនឹងការខកចិត្តមួយ
ដល់សមស្របយ៉ាងខ្ពស់ក្នុងការបរិកសម្មង្គៃចិត្ត
និងអភិវឌ្ឍន៍អត្តចរិតពិត—មិនត្រឹមតែបរិកសម្មង្គៃចិត្តរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងអភិវឌ្ឍន៍អត្តចរិតរបស់ពួកគេ ដោយនាំទៅដល់ចំណុចមួយ ដល់វានឹងត្រូវ
បានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់ក្នុងវិបត្តិដ៏លម្អិតដល់នូវពលេវលោសម្បកែកណ្តាលអធុរ
គុរ។ អ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលយកសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដោយសារភ័យខ្លាចការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ មិនមែនព្រោះពួកគេស្មើឡាញ់សច្ចៈក្នុងពិត
ហើយបុរាណប្រាសាទបានមកក្នុងនាមស្តីទៅ
ឥឡូវនេះបានបង្ហាញខ្លួនក្នុងពន្លឺពិតរបស់ពួកគេ។
ពួកគេស្មើចិត្តក្នុងចំណោមអ្នកដំបូងបង្អស់ដែលចង់អនុវត្តនូវការខកចិត្តទាំងឡាយ
ដែលបានទទួលនូវរង់ចាំដោយស្មោះត្រង់ និងស្មើឡាញ់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ការសាកល្បងដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតនេះពីព្រះ
បានបរិកសម្មង្គៃអត្តចរិតពិតរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលនឹងគេចវេលាពីការទទួលខុសត្រូវ
និងសុលាកសុនាមនៃការអាម៉ាស់
ដោយបដិសេធនូវរូបសម្បត្តិរបស់ខ្លួននូវក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បង។

អ្នកដែលបានខកចិត្តមិនត្រូវបានទុកឲ្យស្ងៀមស្ងៀមនៅក្នុងសច្ចៈក្នុងដីឡើយ;
ដូច្នេះនៅក្នុងការស្រវឹងរយៈពេលទំនាយដោយសច្ចៈក្នុងដីអធិស្ឋានដ៏ទទួច នោះកំហុសត្រូវ
រហូតរកឃើញហើយ—គឺជាកំហុសតម្លៃនោះ—ព្រមទាំងការតាមដានបន្ទាត់ខុសនៃ
ទំនាយចុះកាត់រយៈពេលពន្យារ។ ក្នុងការរំពឹងដ៏អំណរចំពោះការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ការពន្យារដែលហាក់ដូចជាមានន័យមិត្តមិនបានត្រូវគិតគូរទុកជាមុនទេ
ហើយវាជាការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏សំខាន់សំខាន់ និងមិននឹកស្មានដល់។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី
ការសាកល្បងនេះដល់មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់ ដើម្បីបង្ហាញ
និងពង្សីអ្នកជឿស្មោះត្រង់ក្នុងសច្ចៈក្នុងពិត។
រយៈពេលពន្យារនោះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់។ វាមិនត្រឹមតែនឹងបង្ហាញមនុស្សពីរកុម្ម
និងចាប់ផ្តើមបង្ហាញអត្តចរិតរបស់ពួកគេ ដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងបុរាណ
នៃសម្បកែកណ្តាលអធុរគុររហូតដល់ការបិទទ្វារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ចាំបាច់ដើម្បីពង្សី
អ្នកទាំងឡាយដែលនឹងចេញមកនៅខាងគ្រីស្ទនៃបញ្ចប់នៃជំងឺ។
អ្នកមិនអាចបំប្លែងរយៈពេលពន្យារចេញពីសម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ
ឬពីការបិទទ្វារបានឡើយ។

នៅពេលអ្នកបដិសេធសម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ
អ្នកកំពុងបដិសេធបុរាណសាស្ត្រនោះដោយផ្ទាល់។ សម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ
មិនមែនគ្រាន់តែជាសាររបស់ Samuel Snow នៅក្នុងប្រជុំ Exeter ប៉ុណ្ណោះទេ;
វាគឺជាបទពិសោធន៍នៃពេលពន្យារ។
នេះហើយជាទីកន្លងដល់ព្រះអម្ចាស់កំពុងនាំដឹកនាំ។
យើងគ្មានអ្វីត្រូវខ្លាចសម្រាប់អនាគតទេ លើកលែងតែនៅពេលយើងកុលចេញការដឹកនាំ
របស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងបុរាណសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង—គឺបុរាណសាស្ត្រនៃពេលពន្យារ
និងសម្បកែកណ្តាលអធុរគុរ ដែលនៅទីនោះ។

ទ្រង់មាននាងដំណឹងល្អអស់កល្បបដានិច្ចចុះទៅដល់ចំណុចកំពូលក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រ Millerite ដោយបង្កកើតអន្តរាយបង្កគំរើក្រុម។

អត្ថបទសំណេរដំបូង, ទំព័រ ៧៤៖ «ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនថា តារាងឆ្នាំ 1843 គួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថា វាមិនគួរគួរមានកំប្លែងឡើយ; ថា ក្នុងខេត្តនោះគឺដូចជាព្រះអង្គគ្មានបំណងឲ្យវាជាយ៉ាងនោះ; ថា ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅលើវា និងមានកំហុសមួយនៅក្នុងក្នុងខេត្តនេះៗ ដូចនេះគ្មាននរណាអាចមើលឃើញវាបានឡើយ រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គគួរមានដកចេញ។»

អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត និងដំណើរការនៃការសាកល្បង

បុរសិបបីយើងមានពេល យើងអាចពិភាក្សាអំពី អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត បាន។ អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត អាចមាននិយមន័យត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ វាសំដៅទៅលើកិច្ចការរបស់សាតាំង ក្នុងការលាយបញ្ចូលអំពើអាក្រក់ជាមួយអំពើល្អ សេចក្តីពិតជាមួយកំហុស នៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្របរិសុទ្ធ ដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សាកល្បងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្របរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរ ដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងដំណើរការនៃការសាកល្បង អន្តរាគមន៍តែងតែឃើញអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត គឺសកម្មភាពរបស់សាតាំង ក្នុងការលាយបញ្ចូលសេចក្តីពិតជាមួយកំហុស។ នៅពេលមនុស្សសម្រស់ដល់ចំណុចនៃការសាកល្បងនេះ អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតមានផ្ទុយបញ្ចេញទាំងឡាយស្រពិចស្រពិល។

នៅពេលដែលគ្មានការសាកល្បងរបស់លោកអេសេមកដល់ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា ពូជពង្សរបស់សាតាំងបានលាយបញ្ចូលជាមួយនឹងពូជពង្សរបស់ព្រះមុនពេលនោះហើយ។ នេះហើយជាអ្វីដែលបណ្តាលឲ្យអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតមានសម្រេចពេញលេញនៅក្នុង សម័យរបស់លោកអេ ដល់គួរមានបង្ហាញនៅក្នុងលោកុបុប្ផភូតិសាស្ត្រ កូនបុរសរបស់ព្រះមាន យកកូនស្រីរបស់មនុស្សសង្ឃឹមជាបុរស—ការលាយបញ្ចូលគ្នានៃពូជពង្សទាំងពីរ គឺជាអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត ដល់កើតមានមុនការសាកល្បងរបស់លោកអេ។

ក្នុងការសាកល្បងរបស់ម៉ូសេ និងសមុទ្រក្រហម ព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាអំពីរបៀបដែលអ៊ីស្រាអែល ដល់នឹងគួរមានសាកល្បងនៅសមុទ្រក្រហម និងនៅសីណាយ បានគួរមានបង្កើនដោយសេចក្តីបង្កៀនរបស់អេហ្សីប បន្ទាប់ពីមាននៅទីនោះយូរមកហើយ។ នោះគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត គឺការគួរឲ្យធូលីដោយសេចក្តីបង្កៀនសាតាំង។

នៅក្នុងសម័យរបស់សាសន៍យូដា គឺជាសេចក្តីបង្កៀនរបស់ជនភូមិក្នុងលោកអេសេមកដល់ ជាមុនបង្កៀនសាតាំង។

នៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រមីលូលីវាយ៉ា ពួកមីលូលីវាយ៉ាទៅក្នុងពួកសាសនាចក្រប្បូតស្តេចដ៏ ទើបតែបានចេញពីអំណាចឥទ្ធិពលរបស់សម្តេចហ្វារ៉ូអស់រយៈពេល ១២៦០ ឆ្នាំ ដល់មានបំពុលពូជដ៏បរិសុទ្ធដោយពូជមិនបរិសុទ្ធ

បង្កកើតឲ្យមានអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើនមួយ
ដែលបាននាំមុខការសាកល្បងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីល្លីវ៉យ។

នោះគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើន ដែលតែងតែមានរក្សាទុកជាជំនាញ។

បុរសិបប្រាំមុនកសិករសាមីប្រែប្រួលនៃអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើនបុរសិបប្រាំមុន
សូមទៅកាន់សៀវភៅ Patriarchs and Prophets ជំពូកទីមួយ។ បងស្រីវ៉ាយភ័យប្រាប់យើងអំពី
ប្រែប្រួលនៃសាតាំងបានបំពេញអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើនស្តីពីស្ថានសួគ៌។
នឹងមានការសាកល្បងមួយនៅស្ថានសួគ៌អំពីថា ទេវតាណាខ្លះនឹងនៅសល់
ហើយទេវតាណាខ្លះនឹងត្រូវដកចេញ
ហើយសាតាំងកំពុងបំពេញអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើននោះនៃទីនោះក្នុងស្ថានសួគ៌
មុនដំណើរការនៃការសាកល្បងនោះ។

សាតាំងបានផ្ទេរការនេះដោយបង្កប់ការសង្ស័យ
ដាក់ពាក្យរបស់ខ្លួនឲ្យនិយាយលើសពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយសំខាន់ជាងនោះទៀត ដោយ
នាំមុខក្នុងការបញ្ចេញការបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សា—ជាសកម្មភាពអាក្រក់ដ៏
ពិសេសមួយ។ វានឹងដាក់ការសង្ស័យនៃក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មក
អ្នកនឹងចេញទៅបញ្ចេញការសង្ស័យនោះដល់ក្រុមមនុស្សសម្បូរ។
បុរសិបប្រាំមុនកសិករសាមីប្រែប្រួលនៃអាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើននោះ ពួកគេនឹងត្រូវដកចេញពីអំពីអ្នក
មិនមែនអំពីវាទេ។

ថ្ងៃទី១៧: គួរតែរំលឹកមុននាក់នៅ Spokane, Washington បានអធិប្បាយអំពីសៀវភៅ Early
Writings ទំព័រ 74 ដោយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំបានទៅមើលវិចិត្រនៃក្រុមកុនុងសម័យរបស់ Ellen
White គឺវិចិត្រនៃក្រុម Webster ហើយពាក្យ figures
មិនមានន័យអ្វីដែលទាក់ទងនឹងគណិតវិទ្យាទេ»។
មនុស្សសភាគច្រើនដែលបានឮពាក្យនោះ នឹងមិនទៅពិនិត្យមើលទេ
ហើយនឹងជឿគាត់។ យ៉ាងហោចណាស់

គួរតែរំលឹកនោះកំពុងសាបព្រះសច្ចក្រឹត្យសង្ស័យអំពីអ្វីដែល figures
តំណាងនៃក្នុងអត្ថបទនេះ; តាមពិត គាត់កំពុងកុហក។ Webster's 1828 Dictionary
ចង្អុលថា៖ FIGURE, n. ក្នុងគណិតវិទ្យា សញ្ញាមួយដែលបង្ហាញចំនួនមួយ ដូចជា 2, 7, 9។

គាត់កំពុងសម្រេចការសង្ស័យ ដោយប្រព្រឹត្តកិច្ចការដែលត្រូវបានតំណាងថាជា
អាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើន។ គាត់កំពុងបង្ហាញដល់ពួកអ្នកនៃទីសុគត
បុរសិបប្រាំមុនកសិករសាមីប្រែប្រួលនៃព័ត៌មានច្រើននេះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃដី
អ្នកត្រូវតែយល់សច្ចក្រឹត្យនៃការខ្លួនឯង ហើយមិនត្រូវស្តាប់មនុស្សឡើយ; ពីព្រោះ
«... អាថ៌កំបាំងនៃព័ត៌មានច្រើនកំពុងប្រព្រឹត្តការរួចហើយ: ...»

អត្ថបទដើម្បី ទំព័រ 74: «... ថា លទ្ធផលនៃសុច្ឆន្ទៈនៃដួចដែលទ្រង់បានប្រកាសថា
ថាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានគ្របពិល ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៃក្នុងលទ្ធផលនៃ
ដើម្បីមិនឲ្យនរណាម្នាក់អាចយឺតយ៉ាវបាន
រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ។ »

វាគឺជាការបង្កើនឱ្យយុវជន ហើយអ្នកទាំងឡាយក្លាយជាជំនាញដូចនោះ។
បុរសិបប្រាំមុនកសិករសាមីប្រែប្រួលនៃព័ត៌មានច្រើននេះដូចម្តេចក្នុងព្រះគម្ពីរ
ឬក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ នោះអ្នកមិនត្រូវស្រវឹងរកក្នុងវិចិត្រនៃក្រុមមនុស្សទេ;

អ្នកក្សរមើលទៅកាន់ហោរាវិញ។ ឧទាហរណ៍ ដានីយ៉ែលបុរីពាក្យហាបេរី rum នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 8:11 ដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «មានដកចេញ»។ មនុស្សជាច្រើនគិតថាមានន័យថា «មានយកចេញ» ប៉ុន្តែដានីយ៉ែលបុរីពាក្យ rum ប្រាប់ដល់ផ្ទៃផ្សេងទៀត ហើយវាមិនដដែលមានន័យថា «យកចេញ» ឡើយ—វាមានន័យថា «លើកឡើង និងលើកតម្កល់»។ ដូច្នេះ ការគិតថា rum នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 8:11 មានន័យថា «យកចេញ» នោះគឺជាការដើរតាមបុរាណវិទ្យា មិនមែនតាមរបៀបដដែលដានីយ៉ែលបុរីពាក្យនោះទេ។

ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះ Ellen White បុរសិបប្រាំអ្នកចង់អះអាងថា នៅក្នុង Early Writings, 74 ពាក្យ “figures” មានន័យថា រូបសិល្បៈ ឬ ក្បាហ្វិក នោះអ្នកអាចនិយាយថា “វាបានក្សរមន្តសម័យរបស់ Ellen White មិនមានន័យថា figures មានន័យថា នព្វន្ត” ដោយទុកចិត្តថា មនុស្សភាគច្រើននឹងមិនទៅពិនិត្យមើលទេ។ ប៉ុន្តែ បើពួកគេពិនិត្យមើល ពួកគេនឹងឃើញថា figures ពិតជាមានន័យថា នព្វន្ត។

ប៉ុន្តែកែតម្រូវដំបូងដដែលអ្នកក្សរទៅគឺទៅកាន់ Ellen White ខ្លួននាងផ្ទាល់៖ តើនាងមានន័យអ្វីដោយ figures? នៅក្នុង Early Writings ទំព័រ 74 នាងនិយាយថា «ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានស្ថិតនៅលើ ហើយហែងកំហុសមួយនៅក្នុង figures ខ្លះៗ» ហើយនៅទំព័រ 236 នាងនិយាយថា «ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានគូរហែងកំហុសមួយនៅក្នុងការគណនាវេយៈពេលទំនាយ»។ ហោរាការិនីបានកំណត់ឲ្យឃើញថា ពាក្យ figures ក្នុងពាក្យបុរីរបស់នាង សំដៅលើវេយៈពេលទំនាយ—គឺលទ្ធភាព និងការគណនា មិនមែនជាសុនាមក្នុងឡើយ។

ដូច្នេះ តើព្រះអម្ចាស់បានលាក់ហែងអ្វីដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់? ទ្រង់បានលាក់ហែងកំហុសមួយក្នុងការគណនាវេយៈពេលនៃពាក្យទំនាយ គឺក្នុងខេត្តឡើយ។

ការគាំទ្ររបស់ Ellen White ចំពោះ 2520

នេះគឺជាចំណុចសំខាន់បំផុត។ មនុស្សជាច្រើនកំពុងបង្ហាញសារដូចគ្នាដដែលដោយ ហើយខ្ញុំគាំទ្រពួកគេ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលនិយាយអំពី 2520 នឹងថា តើ Ellen White ជឿថាវាជាការគាំទ្រមួយឬអត់ នេះហើយជាអំណះអំណាង—នេះហើយជាកត្តា ហើយជាកន្លងដដែលអ្នកគួរចាប់ផ្តើម។ អំណះអំណាងផ្សេងទៀតទាំងអស់សុទ្ធតែគាំទ្រ និងពិត ប៉ុន្តែនេះជាចំណុចចាប់ផ្តើម។

នៅក្នុងសង្ខេប Early Writings ទំព័រ 74 កន្លងដដែលនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់បានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គូរលើកំហុសមួយនៅក្នុងក្នុងខេត្តខ្លះៗ នាងបានកំណត់ន័យនៃការនោះនៅក្នុងសង្ខេបដដែលនោះ នៅទំព័រ 236 ថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះមានអំណរក្នុងការទទួលបានរង់ចាំ ដោយសម្លឹងរកព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែព្រះមានព្រះបំណងលុបបំបាត់ពួកគេ»។ នាងកំពុងនិយាយអំពីពេលនៃការពន្យារ [ថ្ងៃទី 22 ឧម៉ិសា ឆ្នាំ 1844] គឺការខកចិត្តលើកទីមួយ។

នាងមិនកំពុងនិយាយអំពីការខកចិត្តនៅថ្ងៃទី 22 ឧតុលា ឆ្នាំ 1844 ទេ ពីព្រោះនៅទីនោះ ពួកគេក៏នឹងក្សរបានសាកល្បងដែរ; ប៉ុន្តែនៅទីនេះ នាងកំពុងនិយាយអំពីថ្ងៃទី 22 ឧម៉ិសា ឆ្នាំ 1844 គឺជាពេលពន្យារ៖

«ព្រះហស្តគាំងព្រះទ័យដើម្បីបិទសាកលុបងពួកគេ»។

«ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានហាំងកំហុសមួយក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយ»។

តើទ្រង់នឹងសាកលុបងពួកគេដោយពេលពន្យារនោះយ៉ាងដូចម្តេច?

ដោយដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គ្របលើការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីរយៈពេលទំនាយ។

អ្នករាល់គ្នាមិនមានអ្វីត្រូវភ័យខ្លាចសម្រាប់អនាគតទេ លើកលែងតែយើងភ័យច្រងោចថា

ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើងយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងអតីតកាល

ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីលូលីវាយ និងក្នុងសច្ចកុត្តិបង្កើនរបស់ទ្រង់។

រយៈពេលទំនាយទាំងនេះ

គឺជាសច្ចកុត្តិបង្កើនដែលបានបង្កើតឲ្យមានពេលពន្យារពេល។

«ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានគ្របហាំងកំហុសមួយក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយ។

អ្នកទាំងឡាយដែលកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួន មិនបានរកឃើញកំហុសនេះទេ»—កំ

ហុសតម្លៃ—«ហើយសូម្បីតែមែនសូមដល់មានការសិក្សាផ្សេងៗបំផុត

ដែលបានប្រឆាំងនឹងពេលវេលានោះ ក៏មិនបានឃើញរាងដែរ។

ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំឲ្យបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ជួបនឹងការខកចិត្តមួយ។

ពេលវេលានោះបានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលរង់ចាំព្រះសង្ឃត្រ

ោះរបស់ខ្លួនដោយសច្ចកុត្តិអំណរពឹងទុក បានក្លាយជាទុក្ខពួយ និងហាក់ទឹកចិត្ត

ខណៈដែលអ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានសុំឡាញ់ការយាងមកលេចមុខរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ប៉ុន្តែបានទទួលយកសារនោះដោយសារភ័យខ្លាចវិញ

បានរីករាយដល់ទ្រង់មិនបានយាងមកនៅពេលដែលគេរំពឹងទុក។

ការប្រកាសជំនឿរបស់ពួកគេមិនបានប៉ះពាល់ដល់ចិត្ត ហើយមិនបានសម្អាតជីវិតឡើយ។

ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលានោះ ត្រូវបានគណនាទុកយ៉ាងសមស្រប

ដើម្បីបិទសម្តែងដៃចិត្តបំបែនោះ។ ពួកគេជាក្រុមដំបូងដែលបានបំរើចេញ

ហើយចំអកមើលងាយដល់អ្នកទាំងឡាយដែលមានទុក្ខពួយ និងខកចិត្ត

ដែលពិតប្រាកដជាសុំឡាញ់ការយាងមកលេចមុខរបស់ព្រះសង្ឃត្រោះរបស់ខ្លួន។

ខ្ញុំបានឃើញបុរាណសត្វរបស់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងការសាកលុបងបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់

និងក្នុងការផ្តល់ឲ្យពួកគេនូវការលុបដល់ផ្សេងៗទៀត

ដើម្បីបិទរំលងកុំឲ្យឃើញអស់អ្នកដែលនឹងឃើញ

និងបំរើយក្រោយនោះនៅក្នុងម៉ោងនៃការលុបដល់។

ព្រះយេស៊ូវ និងកងទ័ពសុចានស្តីទាំងមូល

បានទតមើលអ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលរង់ចាំដោយកុត្តិសង្ឃឹមដ៏អម្បាលហែម

ដើម្បីឃើញព្រះអង្គ ដល់ពេលដែលពួកគេសុំឡាញ់ ដោយព្រះទ័យអាណិតអាសូរ

និងសច្ចកុត្តិសុំឡាញ់។ ពួកគេរត់កំពុងហោះហើរនាំឲ្យពួកគេ

ដើម្បីបិទទ្រង់ពួកគេក្នុងម៉ោងនៃការលុបដល់។

អ្នកទាំងឡាយដែលបានមើលរំលងមិនទទួលសារពីសុចានស្តី

ត្រូវបានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចកុត្តិដ៏ងងឹត

ហើយសច្ចកុត្តិគ្របរំលងរបស់ព្រះហស្តនេះឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ

ពីព្រោះពួកគេមិនព្រមទទួលពន្យល់ ដល់ព្រះអង្គបានចាត់មកពីសុចានស្តីដល់ពួកគេ។

អ្នកសូមោះត្រង់ទាំងនោះ ដែលបានខកចិត្ត

ហើយមិនអាចយល់បានថាហេតុអ្វីព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេមិនយាងមក

មិនត្រូវបានទុកឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសច្ចកុត្តិដ៏ងងឹតទេ។ មុតងទៀត

ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំឲ្យគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ។

ដើម្បីស្តារផ្សារអំពីកាលកំណត់ទំនាយ។
ព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានដកចេញពីគ្នាខេត្តនោះ
ហើយកំហុស—មានតម្លៃប៉ុណ្ណោះ—គួរឲ្យមានពន្យល់។

នរោត្តមៈ នាងមានពន្យល់អំពីកំហុសក្នុងគ្នាខេត្តនរោត្តមៈ ឆ្នាំ 1843
ហើយនាងក៏មានកំណត់ហើយថា គ្នាខេត្តនោះកំណត់ឲ្យរយៈពេលទំនាយ។
«ពួកគេហេតុអ្វីបានជា រយៈពេលទំនាយមានឈានដល់ឆ្នាំ 1844
ហើយភស្តុតាងដដែលដដែលពួកគេហេតុអ្វីបានជាមកបង្កហេតុ
រយៈពេលទំនាយមានបិទបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 មានបញ្ជាក់ថា វានឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1844»។ ចប់ការពិភាក្សា! អឡើយ វាយ មានដាក់គ្រាន់ការយល់ព្រមរបស់នាងលើ 2520។

នរោត្តមៈ ឆ្នាំ 1843
មានតម្លៃរយៈពេលទំនាយបីប៉ុណ្ណោះដដែលពួកគេហេតុអ្វីបានជាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 គឺ 1335,
2520, និង 2300។ ព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានកំហុសមួយក្នុងចំណោមគ្នា
ខេត្តនោះ—គឺរយៈពេលទំនាយនរោត្តមៈ—រហូតដល់ព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានដកចេញ។
នរោត្តមៈ ឆ្នាំ 1843 ព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានដកចេញ អ្នកដទៃទៀតដោយស្មោះត្រង់គួរឲ្យមាន
ដឹកនាំឲ្យសិក្សារយៈពេលទំនាយទាំងនោះមុនដទៃទៀត ហើយមានរកឃើញថា
ភស្តុតាងដដែលដដែលមានដឹកនាំពួកគេឲ្យប្រកាសថា
រយៈពេលទំនាយទាំងនោះមានបិទបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 នោះ
បន្ទាប់មកគួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាបញ្ជាក់ថា ក្នុងចំណោមរយៈពេលទាំងនោះ
មានពីរមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

១៣៣៥ ចាប់ផ្តើមនរោត្តមៈ ឆ្នាំ គ.ស. 508 ហើយបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843។ ២៥២០
ចាប់ផ្តើមនរោត្តមៈ ឆ្នាំ មុន គ.ស. 677 ហើយគួរឲ្យមានប៉ះពាល់ដោយភាពពេញលេញនៃឆ្នាំ។
អ្នកគួរឲ្យមានគិតថាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 ប៉ុន្តែត្រូវដោយមកមានយល់ថា
ភស្តុតាងដដែលដដែលមាននាំពួកគេឲ្យទាយទុកជាមុនអំពីឆ្នាំ 1843 មានបញ្ជាក់ថា ទំនាយ
២៥២០ មានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។ ទំនាយ ២៣០០ ចាប់ផ្តើមនរោត្តមៈ ឆ្នាំ មុន គ.ស. 457
ហើយពួកគេហេតុអ្វីបានជាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីការខកចិត្ត
តាមរយៈការសិក្សារយៈពេលទំនាយរបស់ពួកគេ ពួកគេហេតុអ្វីបានជាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

មានតម្លៃចេតុតិពុយាករណ៍បីប៉ុណ្ណោះដដែលពួកគេហេតុអ្វីបានជានឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1843 ហើយមួយក្នុងចំណោមនោះពិតជាបញ្ចប់ដូចនោះមែន គឺ 1335។ សេចក្តីពុយាករ
ណ៍នេះមិនមែនជាសេចក្តីពុយាករណ៍ដដែលព្រះអម្ចាស់មានដាក់ទំនាយព្រះហស្តគរបស់ព្រះអម្ចាស់
ប៉ាន់នោះទេ។ វាកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរសគ្នាស្មោះត្រង់របស់ពួកមីឡូត៍
ចាប់ពីពេលពន្យារពេល តាមរយៈការស្រុកនរោត្តមៈ រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844។

នរោត្តមៈ ក្នុងការបង្កហេតុកាលពីមុនមិញ យើងមានបញ្ចប់ដោយសម្រេចពាក្យនេះពី
អលេនៃ វ៉ាយត៍៖ «មានពរហើយ
ក្នុងកំឡុងឡាយដដែលមានឃើញអ្វីៗដដែលគួរឲ្យមានឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844»។
នេះគឺជា «មានពរហើយ អ្នកណាដែលមកដល់ឆ្នាំ 1843»។ នរោត្តមៈ ក៏ជាឧបន្ទាប់
នាងមាននិយាយថា៖ «សារនោះគួរឲ្យមានប្រទានឲ្យហើយ។
ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលក្នុងការប្រកាសសារនោះឡើយវិញឡើយ
ពីព្រោះទីសម្គាល់នៃមួយកាលកំណត់គួរឲ្យមានបំពេញ;

កិច្ចការបិទបញ្ចប់គួរតែហែនធុរ្យោ កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងគួរហែនធុរ្យោក្នុងរយៈពេលខ្លី។
មិនយូរទេ សារមួយនឹងគួរហែនធុរ្យោនដោយការកែតាំងរបស់ព្រះ
ដល់នឹងវិកឡើងទៅជាសម្បត្តិយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់។ បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែ
នឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ ដើម្បីបិទផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់គាត់»។ Manuscript
Releases, volume 21, 437.

ដានីយ៍លែដល់ឈរនៅក្នុងភាគមរតករបស់គាត់ គឺជាខទី 13 នៃ ដានីយ៍លែ 12។
«មានពរហើយក្នុងកែវទាំងឡាយដល់ហែនធុរ្យោអ្វីៗដល់គួរហែនធុរ្យោនៅឆ្នាំ 1843 និង
1844» គឺជាខទី 12។ អំលែន វ៉ែត កំពុងផ្តល់សេចក្តីអធិប្បាយដ៏ទៃភាពលើ ដានីយ៍លែ
12:12-13 ដោយនិយាយថា ខទាំងនេះមិនមែនស្ថិតិអំពីព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាទេ
ប៉ុន្តែស្ថិតិអំពីបទពិសោធន៍មួយដល់រូបបញ្ចូលឆ្នាំ 1843 និង 1844
ជាបទពិសោធន៍ដល់កើតចេញពីការយល់ខុសអំពីឆ្នាំ 1843
ដល់បង្កកើតឱ្យមានពេលវេលា។ នៅពេលពេលវេលាមកដល់
«មានពរហើយអ្នកដល់រង់ចាំ»។ ទោះជាដានីយ៍គួរតែបញ្ចប់ពេលវេលា ចូររង់ចាំ។ មានពរហើយអ្នក
នកដល់រង់ចាំដោយស្មោះត្រង់ចាប់ពីពេលពេលវេលាហួតដល់ទ្វារគួរហែនធុរ្យោបិទ។
អ្វីដែលអ្នកស្មោះត្រង់ហែនធុរ្យោនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844
គឺជាព្រះពរមួយដល់នាំគាត់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត។

ទំនាយ ១៣៣៥ ហែនបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៣
ដោយសម្គាល់ការមកដល់នៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរ្យោ រយៈពេលទំនាយ ២៥២០ និង ២៣០០
បញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៤។ អំលែន វ៉ែត និយាយថា
ភស្តុតាងដល់ដល់ហែនធុរ្យោក្នុងក្របខណ្ឌ ២៥២០, ២៣០០ និង ១៣៣៥
ហែនបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៣ នោះ គួរហែនធុរ្យោសម្គាល់នៃពេលវេលានោះថា បញ្ចប់ថា
រយៈពេលទាំងនោះនឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៤។

ពន្យល់មកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហែនបំភ្លឺលើស្ថានភាពរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេហែនរកឃើញថា មានរយៈពេលពេលវេលាមួយ—«ទោះបីវា [និមិត្ត]
ពេលវេលាពេលក៏ដោយ ចូររង់ចាំ»។
ដោយសារសេចក្តីសុំឡើងរបស់ពួកគេចំពោះការយាងមកក្នុងរូបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេហែនមើលលើការពេលវេលានៃនិមិត្ត
ដល់គួរហែនកំណត់ឡើងដើម្បីបង្ហាញអស់អ្នកដល់រង់ចាំដោយពិត។ មុតងទៀត
ពួកគេហែនចំណុចពេលវេលាមួយ។ ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំហែនធុរ្យោថា មនុស្សជាច្រើនក្នុង
ដំណើរពួកគេមិនអាចលើកខ្លួនឱ្យហួសពីសេចក្តីខកចិត្តយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររបស់
ខ្លួន ដើម្បីឱ្យមានកម្មវិធីចិត្តកុល្យោកុល
និងថាមពលដូចដល់ហែនសម្គាល់សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1843។

សាក្សី និងទេវការបស់វាហែនឈ្នះលើពួកគេ
ហើយអស់អ្នកដល់មិនព្រមទទួលសារនោះ
ហែនអបអរសាទរខ្លួនដល់ចំពោះការវិនិច្ឆ័យដ៏យឺតយ៉ាវ និងបុរាណរបស់ខ្លួន
ក្នុងការមិនទទួលយកការបោះបង្គោលនោះ ដូចដល់ពួកគេហែនហៅវា។
ពួកគេមិនហែនដឹងឡើយថា ពួកគេកំពុងបដិសេធដ៏បន្ទាន់របស់ព្រះទាំងនឹងខ្លួនដល់
ហើយកំពុងធុរ្យោការរួមសហការជាមួយសាក្សី និងទេវការបស់វា
ដើម្បីបិទឱ្យបុរាណសុភមរបស់ព្រះមានការច្របូកច្របល់
ដល់កំពុងរស់នៅតាមសារដល់ហែនធុរ្យោមកពីស្ថានសួគ៌នោះ។

នៃក្រុងបុរីភូមិសាស្ត្រនេះ មានអនុកថាបង្កប់ក្រុម។ ក្រុមដដែលមិនសម្រេចបានចំណុចអនុកថាបង្កប់ក្រុម ប៉ុន្តែអនុកថាបង្កប់ក្រុម ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់កំឡុងពេលទំនាយវិញ ហើយបានយល់ថា ភស្តុតាងដដែលដែលបាននាំពួកគេឲ្យកំណត់អត្តសញ្ញាណសច្ចៈក្តីបញ្ចប់នៃ 2520 និង 2300 ក្នុងឆ្នាំ 1843 នោះ គឺត្រូវបញ្ជាក់ថា វាបានបញ្ចប់នៃក្រុងឆ្នាំ 1844។

នោះបើជាពួកអនុកថាបង្កប់ក្រុមបានទទួលស្គាល់ការនេះក៏ដោយ ពួកគេមិនមានចិត្ត ឆនៈឆ្ងល់សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ដូចកាលមុនការខកចិត្តលើកទីមួយនោះទេ។ ពួកគេនឹងត្រូវបានបញ្ជូនទៅឲ្យដឹងវិញដោយសារសារនៃសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធិបតី។ ពួកអនុកថាបង្កប់ក្រុមបានយល់រួចហើយអំពីឆ្នាំ 1844 ដែលជាចុងបញ្ចប់នៃទំនាយទាំងឡាយ មុនសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធិបតី។

សារនៃសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធិបតី បានអនុញ្ញាតឲ្យអនុកថាបង្កប់ក្រុមកំណត់អត្តសញ្ញាណថ្មី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ដោយមានព័ត៌មាននេះ វាមិនមែនគ្រាន់តែស្មើនឹងក្រុងដែលណាមួយក្នុងឆ្នាំ 1844 ប៉ុណ្ណោះទេ; វាគឺនៃលើថ្មីនៃតម្លៃដង ហើយការនោះបានផ្តល់អំណាចដល់សារនោះ។

តើអនុកថាបង្កប់ក្រុមណាដែលបាននេះទេ? សច្ចៈក្តីបង្កើនដល់បង្កើតបទពិសោធន៍នេះ គឺជាទំនាយបីយ៉ាង៖ 1335, 2300, និង 2520។

បន្ទាប់ពីបានដឹងច្បាស់អំពីរឿងនេះ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមប្រកាសថា «ចូរចេញមកពីហាប៊ីឡូន»។ នេះគឺជាសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

សូមឲ្យយើងមានភាពច្បាស់លាស់៖ តើអ្វីដែលបានបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះ? ការប្រើប្រាស់តារាងឆ្នាំ 1843។ ពួកគេបានដាក់តារាងនេះមួយឡើង ពីព្រោះឥឡូវនេះពួកគេបានយល់ថា ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកនៃឆ្នាំ 1844 ខណៈដែលតារាងបានបញ្ជាក់ថា 1843។ ដូច្នេះ ពួកគេបានដាក់តារាងនេះមួយឡើងសម្រាប់បុរីភូមិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីពីរ។

តើសាររបស់ពួកគេកុំឲ្យយើងជាអ្វីនៃក្រុងបុរីភូមិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីពីរ? កថាខណ្ឌឧត្តុង្គក្រោយបានពន្យល់។

អនុកថាបង្កប់ក្រុមនេះត្រូវបានសង្កត់សង្កិននៃក្រុងពួកជំនុំទាំងឡាយ។ អស់មួយរយៈពេល អនុកថាបង្កប់ក្រុមទទួលបានសារនេះ ត្រូវបានការភ័យខ្លាចចប់ស្ងាត់មិន ឲ្យប្រព្រឹត្តតាមទស្សនៈដដែលស្មើនឹងក្រុងចិត្តរបស់ពួកគេ; ប៉ុន្តែការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាបានបង្កឲ្យមានការមើលរំលងរបស់ពួកគេ។ ពួកគេ ដំបូងបំបិទទីបន្ទាល់ដែលពួកអនុកថាបង្កប់ក្រុមមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបង្កើនចិត្តឲ្យថ្លៃថ្លា រឿង គឺថា រយៈពេលទំនាយបានលាតសន្ធឹងរហូតដល់ឆ្នាំ 1844។

តើរយៈពេលទំនាយអ្វីខុស? គឺ ២៥២០, ២៣០០, និង ១៣៣៥។ នោះហើយជាសាររបស់ពួកគេនៃក្រុងបុរីភូមិសាស្ត្រនេះ។ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងនិយាយថា «យើងយល់ហើយ! ទំនាយទាំងនេះលាតសន្ធឹងដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤»។ សាររបស់ពួកគេនៃក្រុងបុរីភូមិសាស្ត្រនៃការស្រុកនៃកណ្តាលអធិបតី គឺជាទំនាយរយៈពេល ២៥២០ ឆ្នាំ និងទំនាយរយៈពេល ២៣០០ ឆ្នាំ។

មួយរយៈពេល មនុស្សទាំងឡាយដែលមិនព្រមទទួលសារនោះ
ត្រូវបានរារាំងដោយសារភ័យខ្លាច
មិនឲ្យប្រព្រឹត្តតាមអារម្មណ៍នៃចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ;
ប៉ុន្តែការកន្លងផុតនៃពេលវេលានោះបានបង្ហាញអារម្មណ៍ពិតរបស់ពួកគេ។
ពួកគេចង់បំបិទទីបន្ទាល់ដែលពួកគេរង់ចាំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវតែផ្តល់ដៃចង្ហែង គឺថា
កាលកំណត់នៃនាយបានលាតសន្ធឹងដល់ឆ្នាំ 1844។ ដោយមានភាពច្បាស់លាស់ ពួកគេ
ក៏ជឿបានពន្យល់អំពីកំហុសរបស់ខ្លួន—ជាកំហុសដ៏ចម្លងកែមួយ—ហើយបានបង្ហាញ
មូលហេតុដែលពួកគេរំពឹងព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួននៅឆ្នាំ 1844។ អ្នកប្រឆាំងរបស់ពួក
គេមិនអាចនាំមកនូវអំណះអំណាងណាមួយប្រឆាំងនឹងមូលហេតុដែលមានអំណាចដដែលត្រូវបាន
លើកឡើងនោះបានឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា
កំហឹងរបស់ពួកជំនុំទាំងឡាយបានឆេះឡើង;
ពួកគេបានដាក់ចិត្តមិនស្តាប់ភស្តុតាងឡើយ
ហើយបិទកុំឲ្យទីបន្ទាល់នោះចូលមកក្នុងពួកជំនុំ
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកដទៃត្រូវបានរំលោភ។

តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលអ្នកបង្ហាញ 2520 ដោយគ្រប់ជាមួយនឹង 2300
ថ្ងៃ? ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite អ្នកត្រូវបានបិទទ្វារចេញពីពួកជំនុំ
ហើយមានការខិតខំមួយដើម្បីបំបិទសារនោះ។

«អស់អ្នកដែលមិនហ៊ានលាក់ទុកពីអ្នកដទៃនូវពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ
ត្រូវបានបិទចេញពីពួកជំនុំទាំងឡាយ; ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវគង់នៅជាមួយពួកគេ
ហើយពួកគេមានសច្ចៈក៏អំណរនៃក្នុងពន្លឺនៃព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់។
ពួកគេត្រូវបានរៀបចំឲ្យទទួលសាររបស់ទេវតាទីពីរ»។ Early Writings, 235–237.

ដោយមិនចូលទៅក្នុងការសិក្សាអំពី 2520 នោះទេ
អ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមបង្ហាញគឺថា Ellen White
បានដាក់គ្មានការយល់ព្រមរបស់នាងលើ 2520។ បុរសនិប្បវត្តន៍អ្នកមិនអាចយឺតយ៉ាវបាននេះទេ
នោះអ្នកត្រូវអធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះយេស៊ូវដកស្រង់ដៃឯងចេញពីក្របស់អ្នកចេញ។ Ellen
White បាននិយាយថា ភស្តុតាងដដែលដែលបាននាំពួកគេឲ្យយកការណ៍អំពីឆ្នាំ 1843 នោះ
ត្រូវបានមកត្រូវបានយឺតយ៉ាវជាបញ្ជាក់ថា រយៈពេលព្យាយាមទាំងនេះបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1844។ នាងតែងតែកំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលព្យាយាម ឬ តួលេខ ទាំងឡាយ
ក្នុងទម្រង់ពហុវចនៈ។ មានតែរយៈពេលព្យាយាមបីប៉ុណ្ណោះដែលបានកំណត់នៅឆ្នាំ 1843
ដែលបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843។

មួយដែលពិតជាបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 គឺ 1335; ហើយដើម្បីឲ្យត្រឹមត្រូវតាមវេយ្យាករណ៍
នោះត្រូវឲ្យមានយ៉ាងហោចណាស់ពីររយៈពេលទំនាយ ដើម្បីឲ្យនាងអាចនិយាយថា
«តួលេខ» និង «រយៈពេលទំនាយ»។ បុរសនិប្បវត្តន៍មានបី ហើយអ្នកដកមួយចេញ
នោះពីរដែលនាងទទួលស្គាល់គឺ 2520 និង 2300
មិនថាអ្នកណាផ្តល់ដេញត្រូវបាននិយាយអ្វីក៏ដោយ។

ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ រួមទាំងការខកចិត្តដ៏ធំរបស់ពួកអាដរនេទីស្តនៅថ្ងៃទី ២២ ខែ
តុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ព្រះអម្ចាស់កំពុងបង្កកើតបទពិសោធន៍មួយ
ដែលក្នុងនោះពួកគេត្រូវបានបិទចេញពីពួកជំនុំទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឈរ
មិនមែនលើទីផ្ទៃពលរបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ពួកគេត្រូវការបទពិសោធន៍នោះ

ដើម្បីមានជំនឿក្នុងការឈានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ទ្រង់កំពុងផ្សព្វផ្សាយពួកគេរាប់លក្ខខណ្ឌ
ដើម្បីនាំដំណឹងល្អអំពីអស់កល្បបដិសេធនៃច្បាប់ដែលការបញ្ចប់។

សក្ខីកម្មរបស់អ្នកបរិក្ខេបផ្សេងៗ៖ ជមេស វ៉ាយ និង យូហាន៉ា ស៊ុមីធ

បន្ទាប់មក យើងមានអ្នកស្រាវជ្រាវពីររូប គឺ James White និង Uriah Smith។
ទាំងនេះគឺជាបុរសសំខាន់ៗដែលអ្នកទេវវិទ្យាសម័យទំនើបយល់ថាដើម្បីអះអាងថា James
White បានបដិសេធនៃឆ្នាំ 2520 នៅឆ្នាំ 1863 ហើយ Uriah Smith
បានបដិសេធនៃឆ្នាំនៅក្នុងសំណើរបស់គាត់ក្នុងទសវត្សរ៍ 1870 និង 1880។

យើងកំពុងត្រឡប់ទៅឆ្នាំ 1844 និងរយៈពេលបន្តិចក្រោយមក ដើម្បីបង្ហាញថា James
White និង Uriah Smith ពិតជាបុរសគ្រីស្ទសាស្ត្រដដែលនេះយ៉ាងដូចម្តេច ដដែល Ellen White
ទើបតែបានពិពណ៌នា។ នាងនិយាយអំពីកំឡុងពេលទំនាយ
និងអំពីព្រះអម្បាលដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយឱ្យយើងកំហុស
ហើយអ្នកស្រាវជ្រាវទាំងពីរនេះក៏និយាយដូចនោះដែរ។

អលេន វ៉ាយ មិនបាននិយាយថា «2520» ឬ «បុរាណវិទ្យា» ទេ ប៉ុន្តែ យូហាន៉ា ស៊ុមីធ និង
ជមេស វ៉ាយ បាននិយាយដូចនោះ។ ពួកគេបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា
រយៈពេលទំនាយដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងបុរាណវិទ្យានេះ គឺ 2520 និង 2300។

ជមេស វ៉ាយ, Review and Herald, ភាគ ១, ថ្ងៃទី ៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៨៥១៖
«មានអ្នកម្នាក់ដែលដឹងថា "ខ្ញុំមិនជឿថា សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាត្រូវ
បានត្រូវបុរសរួចហើយនៅឡើយទេ"។ យើងក៏មិនជឿដែរថា
សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាត្រូវ បានត្រូវបានយើងឮ ឬថា
វានឹងកើតមានឡើងជាក់ស្តែងដូចព្រះយើងនាំពេលណាមួយឡើយ។ សម្បត្តិកណ្តាល
ម៉ាថាយ 25:6 ថា "មើល កូនកំលោះកំពុងមកហើយ" នោះ
សូមកុំនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាពិជ្ជាភាពពិបាកបំបែបប្រាកដ។ ប៉ុន្តែថា
មានសម្បត្តិកណ្តាលត្រូវបានបុរស
ហើយត្រូវបានទទួលយកពេញលេញដោយមហាជនអ្នករង់ចាំការយាងមកវិញទាំងមូល
នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដដែលអាចប្រៀបធៀបបានយ៉ាងសមស្របនឹងសម្បត្តិក
កណ្តាលអធ្យាត្រូវតែកុយប្រៀបប្រដូច នោះ មិនគួរត្រូវបានបដិសេធដោយអស់អ្នក
ដែលមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងហេតុការណ៍នោះឡើយ»។

លោក James White កំពុងពិចារណាអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រមួយ
ដែលមនុស្សកំពុងបដិសេធសម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាត្រូវ ហើយផ្តល់ចេញពីផ្ទៃផ្ទៃ។
លោកកំពុងផ្តល់វិធីសាស្ត្រនេះ ហើយនឹងពិភាក្សាអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនេះ។

វាមានមកដល់ក្នុងពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវ។ សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាត្រូវប្រៀបប្រដូចនោះ
បានកើតឡើងក្នុងមុនបន្ទាប់ពីការពន្យារពេល និងការងងុយដកនិងការគង់លង់។
នេះបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីការពន្យារពេលរបស់យើង ក្រោយពីយើងបានខកចិត្ត
ហើយបានឮដល់ត្រឡប់របស់យើង
ខណៈដែលយើងសូមកុំក្នុងសុចរិតភាពស្មើគ្នា។
សម្បត្តិកណ្តាលនោះបានដាស់ព្រឺរហូមចារីទាំងដប់ឱ្យភ្ញាក់ឡើង
ហើយនាំពួកគេឱ្យក្តៅក្បាលដូចជាក្បាលរបស់ខ្លួន។ ការនេះ
ដែលអមដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ បានផ្សព្វផ្សាយប្រជាជនអាឌីនភ្ញាក់រលឹកឡើង

ហើយនាំពួកគេឲ្យស្រវឹងរកព្រះគម្ពីរ ដូចដែលមិនផ្តល់មានពីមុនមក
ហើយឲ្យឧទ្ទិសខ្លួន
និងទ្រព្យសម្បត្តិលើកិច្ចរបស់ខ្លួនទាំងស្រុងឲ្យដល់ព្រះអម្ចាស់។
អស់អ្នកដដែលបានប្រកាសសម្រកថា ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកក្នុងខែទីប្រាំពីរ ឆ្នាំ
1844 បានឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា គុណព្យាករណ៍បានទៅដល់ពេលនោះ ហេតុនេះហើយ
ភស្តុតាងដដែលបានលើកមកពីគ្រាទាំងនោះ
ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការយាងមកនឹងស្ថិតនៅក្នុងឆ្នាំ 1843
ក៏បានបញ្ជាក់ថានឹងស្ថិតនៅក្នុងឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។ បន្ទាប់មក
យើងបានឃើញកំហុសមួយក្នុងវិធីរាប់នោះ ដដែលបានបញ្ជាក់ 2300
ថ្ងៃនៅក្នុងឆ្នាំ 1843។
គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដដែលបានសរសេរឯងនឹងការយាងមក
បានឃើញវិញ្ញាណ។ ព្រះហស្តគន្ធាព្រះដ៏បង្កើនទុក—អក្សរធំ “P”—បានគូរបាំងកំហុស
នោះ—ឯកវចនៈ—រហូតដល់ពេលវេលាមកដល់ដដែលវាត្រូវបានឃើញ។
កំហុសនោះស្ថិតនៅក្នុងការដក 457 ឆ្នាំពេញចេញពី 2300 ដដែលនៅសល់ 1843
ដោយមិនបានគិតពីបុរាណវិទ្យាឆ្នាំ 457 មុន គ.ស.
ដដែលបានកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាពេញគ្រឹះនោះបានចេញទៅ ជាចំណុចដែល 70
សប្តាហ៍ត្រូវបានរាប់ចាប់ពីនោះ។

«គំនិតរបស់យើងត្រូវបានដឹកនាំទៅកាន់ចំណុចពេលវេលានោះ [1843] ដោយសារថា
កាលបរិច្ឆេទនេះពេលវេលាព្យាករណ៍នានា
ត្រូវបានគណនាចាប់ពីឆ្នាំទាំងឡាយដែលអ្នកកំណត់កាលបុរាណវិទ្យាដ៏ល្អអប់រំ
បានកំណត់ថាជាការបំពេញនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះ
ដដែលត្រូវជាសញ្ញាសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមរបស់វា នោះវាទាំងអស់
ហាក់ដូចជាបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំនោះ។»

ឥឡូវនេះ គាត់ប្រាប់យើងអំពីរយៈពេលទំនាយដដែលពួកគេបានគិតថាបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1843។

«ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះគ្រាន់តែជាអ្វីដែលមើលទៅប៉ុណ្ណោះ។
គ្រាន់តែមើលទៅថា ពួកវាបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 ប៉ុណ្ណោះ។
ពួកគេនឹងរកឃើញថា ពួកវាបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។
«យើងកំណត់ “ប្រាំពីរគ្រា” ឬ ២៥២០ ឆ្នាំ ចាប់ពីការជាប់ជាល្អលើយន្តម៉ាណាស
ដែលអ្នករៀបចំកាលបុរាណវិទ្យាបានកំណត់ ដោយមានការឯកភាពយ៉ាងទូលំទូលាយ ថាជា
ឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.» ទាំងនេះគឺជារយៈពេលទំនាយដដែលពួកគេកំពុងពិចារណា។
«កាលបរិច្ឆេទនេះ គឺជាកាលបរិច្ឆេទតម្លៃគត់ដែលយើងផ្តល់មានគណនាចាប់ពី
សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលនេះ; ហើយដក ឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. ចេញពី ២៥២០
ឆ្នាំ នោះនៅសល់ ឆ្នាំ 1843 គ.ស.។ ទោះយ៉ាងណា យើងមិនបានកត់សម្គាល់ថា
ដោយសារតែត្រូវការពេញ 677 ឆ្នាំ មុន គ.ស. និងពេញ 1843 ឆ្នាំ គ.ស. ដើម្បីបំពេញ
២៥២០ ឆ្នាំ នោះវាក៏នឹងត្រូវឲ្យយើងពន្យាររយៈពេលនេះឲ្យទៅដល់ក្នុង ឆ្នាំ
1844 គ.ស. តាមដដែលវាអាចបានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃ ឆ្នាំ 677 មុន
គ.ស.។»

អំឡុងពេលទំនាយដដែល «ព្រះហស្តគន្ធាព្រះបំណងទុកជាមុនបានរាំងកំហុសនោះ»
បានរួមបញ្ចូលទាំង 2520 ផងដែរ។

អ្វីយ៉ា សុមិត្ត៖ «កាលណាពលេវលោហានបន្តកហ្សូសពី គ.ស. 1843 មនុស្សសជាតិបានចាប់ផ្តើមស្តារកម្មលោកុនការខកចិត្តរបស់ពួកគេទៅកាន់ទងនឹងឆន្ទានៃពួកគេហោរវិញថានឹងមានរំលោភ។ នៅពេលនោះ គេបានឃើញថាបុរសបរិច្ចាប័ត្រផ្តើមរាល់រយៈពេលទំនាយទាំងអស់នៅក្នុងបណ្តាតាឆន្ទា មុន គ.ស. ដល់យើងតែងតែមានកំណត់ថាជាចំណុចចាប់ផ្តើមរបស់វា។ នោះរយៈពេលទាំងនោះនីមួយៗនឹងមិនគួរមានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ឡើយទោះបីសន្មតថាជាចំណុចពលេវលោ និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមរបស់វាក៏មិនគួរក៏ដោយ លុះត្រាតែក្នុងអំឡុងពេលណាមួយនៅក្នុងឆន្ទា 1844។ ដូច្នេះ ក្នុងចំណោមបុរសពីរពេល ឬ 2520 ឆន្ទា ដល់ចាប់ផ្តើមនៅ មុន គ.ស. 677—យូប៊ីលេដ៍ ឬ 2450 ឆន្ទា [មិនគួរមានបង្ហាញនៅលើតារាងឆន្ទា 1843 ឬ 1850 ឡើយ។] ដល់ចាប់ផ្តើមនៅ មុន គ.ស. 607—និង 2300 ឆន្ទារបស់ដានីយ៍លែ ដល់ចាប់ផ្តើមនៅ មុន គ.ស. 457—ដោយសារផ្ទុកកម្មនៃឆន្ទានីមួយៗទាំងនោះ ដល់គេបានកំណត់យកជាចុងខែឆន្ទានៃរយៈពេលទំនាយរៀងៗខ្លួន មានកន្លងផុតទៅហើយ មុនព្រឹក្សាគិតការណ៍ផ្សេងៗដែលមានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមរបស់វា នោះវាចាំបាច់ដល់រយៈពេលទាំងនោះគួរតែបន្តទៅឆ្ងាយចូលក្នុង គ.ស. 1844 សូមឆ្លើយនឹងចំនួនពេលដែលនីមួយៗបានចាប់ផ្តើមបន្តទៅពីដើមឆន្ទា មុន គ.ស. ដល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការរាប់របស់វារៀងៗខ្លួន ដើម្បីបិទបញ្ចប់បំពេញចំនួនឆន្ទាក្នុងរយៈពេលនីមួយៗ ឬដើម្បីសាកល្បងភាពត្រឹមត្រូវនៃដំណាច់ពលេវលោរបស់យើង។ ប៉ុន្តែមិនមានគន្លឹះណាមួយសម្រាប់កំណត់ពលេវលោ នៅក្នុងឆន្ទា មុន គ.ស. រៀងៗខ្លួន ដល់រយៈពេលទាំងនោះបានចាប់ផ្តើមឡើយ ហើយដោយហេតុនោះ ពលេវលោនៅក្នុងឆន្ទានៃការបញ្ចប់របស់វា ក៏មិនអាចគួរមានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវបានដែរ»។

អ្វីយ៉ា សុមិត្ត និង ដមេស វ៉ាយក៍ ទាំងពីរនាក់បានផ្តើមបន្តទាល់ថា រយៈពេលទំនាយដែលគួរមានទទួលស្គាល់ថាបានបញ្ចប់នៅឆន្ទា 1844 គឺ 2520 និង 2300 ឆន្ទា ដោយប្រើពាក្យពចេន៍ដូចគ្នានឹង Ellen White ក្នុង Early Writings ទំព័រ 236 និងបន្តទៅទៀត។

ខុសស្រេចកុត្តិពិត៖ ចំណុចចាប់ផ្តើមរបស់វិល្លលៀម មីឡូលី

សច្ចក្តីសរសេរដំបូង ទំព័រ ២៣០៖ «ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទុកការបន្តទង»—គឺទេវតាការ រៀង—«ឱ្យប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់កសិករមនុស្ស»—វិល្លយ៉ាម មីឡូលី—«ដល់មិនមានជឿព្រះគម្ភីរ» ដើម្បីបំភាន់គាត់ឱ្យស្តារផ្សារពាក្យទំនាយទាំងឡាយ។ ពួកទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមក សួរសុខទុក្ខអ្នកដល់មានគួរជូនវិស័យនោះជាញឹកញាប់ ដើម្បីបំភាន់គំនិតរបស់គាត់ និងបើកការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីពាក្យទំនាយទាំងឡាយ ដល់តែងតែដឹកចំពោះវាស្តីអំពីព្រះជាម្ចាស់។ ការចាប់ផ្តើមនៃខ្សែសង្វាក់នៃស្រេចកុត្តិពិតគួរមានបុរេនៃឱ្យគាត់ ហើយគាត់គួរមានដឹកនាំឱ្យស្តារផ្សារតំណបន្តទៅពីតំណ រហូតដល់គាត់មើលទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសច្ចក្តីអស្ចារ្យ និងការកោតសរសើរ។ គាត់បានឃើញនៅទីនោះនូវខ្សែសង្វាក់ដ៏ល្អអត់ខូចនៃស្រេចកុត្តិពិត។

ព្រះបន្ទូលនោះ៖

ដដែលគាត់ចូលចិត្តទុកជាមិនមែនជាព្រះបន្ទូលដដែលមានទទួលការបំផុសគំនិតឡើយនេះ មានបើកចំហចំពោះចក្ខុវិស័យរបស់គាត់ ក្នុងសម័យ និងសីលធម៌របស់វា។ គាត់មានបញ្ជីឈ្មោះ ជូនក្រុមយុវជនប្រទេសមុនៗនៃជនក្រុមយុវជន—កាបូរ៉ាល់មានបង្ហាញគាត់អំពីវិធីសាស្ត្រដដែលយើងហៅថា ការបកស្រាយដោយយោងអត្ថបទគាំទ្រ ជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់ ទីនេះបន្តតិច ទីនោះបន្តតិច។

ទេវតាកាបូរ៉ាល់មានប្រទានដល់គាត់នូវការចាប់ផ្តើមនៃខ្មែរស្រីដ៏រស់រវើកនៃចក្ខុវិស័យ និងវិធីសាស្ត្រនៃការដកស្រង់ឧត្តមពីរដ្ឋប្បវេណីបញ្ជាក់។

William Miller, Advent Review and Sabbath Herald, ថ្ងៃទី 18 ខែមេសា ឆ្នាំ 1854៖

«ពីការសិក្សាព្រះគម្ពីរបន្តិចម្តងៗ ខ្ញុំបានសន្និដ្ឋានថា

រយៈពេលបុរាណនៃអំណាចរបស់សាសន៍ដទៃ

គួរតែចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលពួកយូដាឈប់ជួបជាជាតិឯករាជ្យ

នៅពេលការជាប់ជាយូលីយ័របស់ Manasseh

ដដែលអ្នកកំណត់កាលបុរាណត្រូវបានកំណត់ថា នៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.; ថា

2300 ថ្ងៃនៃចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងចិត្តសិបសប្តាហ៍

ដដែលអ្នកកំណត់កាលបុរាណត្រូវបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទចាប់ពីឆ្នាំ 457

មុន គ.ស.; ហើយថា 1335 ថ្ងៃ ដដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការដកចេញនូវ «ប្រចាំថ្ងៃ»

និងការបញ្ចេញនូវអំពើស្តីអំពីខ្មែរដដែលបង្កកុលាយជាទីស្តាប់ផ្សេង [Daniel

12:11] គួរតែកំណត់កាលបរិច្ឆេទចាប់ពីការបង្កើតអំណាចហាប

បន្ទាប់ពីការដកចេញនូវអំពើស្តីអំពីខ្មែរបែបពហុវេនិយម

ហើយតាមបុរាណវិទ្យាដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំអាចពិគ្រោះបាន

នោះគួរតែកំណត់កាលបរិច្ឆេទបុរាណចាប់ពី គ.ស. 508»។

អលេន វ៉ាយត មានប្រសាសន៍ថា កាបូរ៉ាល់

មានប្រទានចំណុចចាប់ផ្តើមដល់ខ្មែរស្រីដ៏រស់រវើកនៃចក្ខុវិស័យដល់វិលវៀម មីឡី ហើយ

វិលវៀម មីឡី មានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ចំណុចចាប់ផ្តើមទាំងបីដដែលគាត់មានទទួលគឺ ឆ្នាំ

គ.ស. 508, ឆ្នាំ មុន គ.ស. 677 និង ឆ្នាំ មុន គ.ស. 457។

គាត់មានទទួលចំណុចចាប់ផ្តើមនៃនាយទាំងនេះ

ដដែលមានបង្កើតបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃការស្រុកឡើងនូវពាក់កណ្តាលអន្តរកាល

ដោយទេវតា កាបូរ៉ាល់

ការបោះបញ្ចេញនៃចក្ខុវិស័យ៖ ការបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍

សាសនាដូចស្រីស្រី សៀវភៅទី១ ទំព័រ ៤៨៖ «សាតាំងគឺ . . . កំពុងតែជំរុញអ្វីក្នុង

កុលាយចូលមកជានិច្ច—ដើម្បីបំផ្លាញយុលាតចេញពីចក្ខុវិស័យ។

ការបោះបញ្ចេញនៃចក្ខុវិស័យដោយបំផ្លាញរបស់សាតាំង

គឺជារឿងទីបន្ទាប់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្មានបុរសិទ្ធភាពអ្វីឡើយ»។

ការបោះបញ្ចេញនៃចក្ខុវិស័យរបស់សាតាំង គឺបំផ្លាញព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

បុរសិទ្ធិអ្នកបដិសេធចក្ខុវិស័យមូលដ្ឋានទាំងនេះ

នោះអ្នកកំពុងបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍នៅពេលតម្លៃផងដែរ។ Ellen White

មានដាក់ការអះអាងគាំទ្ររបស់នាងលើ 2520។ បដិសេធ 2520

ហើយអ្នកកំពុងបោះចោលទាំងកូនទារក និងទឹកដូតទារកទាំងអស់។

«សាតាំងគឺ . . . កំពុងតែបញ្ចូលអ្វីក្នុងក្បាលដៃក្បាលដៃជានិច្ច—ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សស្រស់ដៃ
ចេញពីសចក្ខីភាព។ ការបោះបង្គោលចោលក្នុងក្បាលដៃបំផ្លាញសាតាំង
គឺជារឿងសាក្សីរបស់ពួកវាវិញ្ញាណនៃព្រះ គ្មានបុរសធម៌ណាមួយឡើយ។
“នោះក្នុងដៃណាដែលមាននិមិត្ត នោះបុរសជននឹងវិនាស” (សូភាសិត 29:18)»។
នាងកំពុងនិយាយអំពីការបដិសេធពួកវាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
ហើយក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងចំណុចនោះ នាងនិយាយថា
បុរសនិមិត្តអនុបដិសេធពួកវាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ នោះក្នុងដៃដែលមាននិមិត្ត
នោះបុរសជននឹងវិនាស។ តើនិមិត្តនោះជាអ្វី?
បុរសនិមិត្តអនុបដិសេធពួកវាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ តើនិមិត្តអ្វីដែលអនុបដិសេធនោះ?»

«ចូរសរសេរនិមិត្ត ហើយផ្ទេរវាចូលទៅក្នុងក្បាលដៃរបស់លោកបន្តទៀត
ដើម្បីបំផ្លាញអនុបដិសេធនៃអានា អាចរកបាន»។ ហាហេតុក ២:២ (KJV)។
បុរសនិមិត្តអនុបដិសេធពួកវាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
អនុបដិសេធនៃបដិសេធនៃឆ្នាំ 1843; ហើយ
បុរសនិមិត្តអនុបដិសេធនៃឆ្នាំ 1843
នោះអនុបដិសេធពួកវាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

សាតាំងនឹងប្រើវិធីផ្សេងៗដើម្បីបំផ្លាញយើងយ៉ាងច្រើនប្រភេទ តាមវិធីផ្សេងៗ
និងតាមរយៈក្បួនច្បាប់ផ្សេងៗ
ដើម្បីបំផ្លាញទំនុកចិត្តរបស់បុរសជនសំណល់របស់ពួកគេចំពោះទីបន្ទាល់ពិត
ត្រូវបានរំខាន។ នឹងមានការស្តាប់ខ្លាំងមួយ
ត្រូវបានបញ្ជូនឡើងវិញនឹងទីបន្ទាល់ទាំងឡាយ ដដែលជាប់សាតាំង។ ជួនកាល
យើងគិតអំពី «របស់សាតាំង» ថាជាអំពើអាក្រក់គួរឲ្យខ្លាច ប៉ុន្តែនៅក្នុង
Patriarchs and Prophets យើងត្រូវបានបង្ហាញថា
សាតាំងប្រើវិធីផ្សេងៗដើម្បីបំផ្លាញយើងយ៉ាងច្រើនប្រភេទ
នោះហើយជាការរាយការណ៍របស់សាតាំងប្រឆាំងនឹងវិញ្ញាណនៃការទំនាយ
និងសចក្ខីភាពគ្រប់ទាំងនេះ។
វាកើតឡើងតាមរយៈមនុស្សដែលយើងសន្មតថាគួរត្រូវទុកចិត្ត
ដល់បញ្ចូលការសង្ស័យទាំងនេះ។

«នឹងមានការស្តាប់ខ្លាំងមួយត្រូវបានបញ្ជូនឡើងវិញនឹងទីបន្ទាល់ទាំងឡាយ
ដែលមានលក្ខណៈជាប់សាតាំង។ កិច្ចការរបស់សាតាំងនឹងមានគោលបំណងផ្ទេរ
សចក្ខីភាពជូនឲ្យបុរសជនជំនុំចំពោះទីបន្ទាល់ទាំងនោះរដ្ឋគ្រប់រដ្ឋ
ដោយហេតុនេះថា សាតាំងមិនអាចមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងច្រើនដល់ការប
ោះបង្គោលចោលរបស់វា និងចងចិត្តពួកវាលើទាំងឡាយក្នុងសចក្ខីភាពរបស់វាបានទេ
បុរសនិមិត្តការព្រមាន ការស្តាប់ខ្លាំងនោះ
នឹងដំបូន្មានរបស់ពួកវាវិញ្ញាណនៃព្រះត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់នោះ»។ Selected
Messages, book 1, 48.

នៅពេលយើងនាំមកដល់សចក្ខីភាពបញ្ចប់នេះ ពេលបងស៊ី វ៉ាយក៍ មានបុរសសាសន៍ថា
យើងគ្មានអ្វីត្រូវភ័យខ្លាចសម្រាប់អនាគតឡើយ លើកលែងតែថា
យើងភ័យចង់ដឹងអំពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកវា ដល់នោះខ្ញុំកំពុងនិយាយថា
ការដឹកនាំរបស់ពួកវាអម្បាញដល់នាងបានចូលដៃដល់
គឺជាបុរសគ្រប់គ្រងចាប់ពីពេលពន្យាររង់ចាំ
រហូតដល់ទ្វារបិទ—បុរសគ្រប់គ្រងដែលត្រូវបានគេដឹងដោយពាក្យថា The Midnight Cry។

យើងគ្មានអ្វីគួរភ័យខ្លាចសម្រាប់អនាគតឡើយ លើកលែងតែថា យើងគ្មានចេតនា
ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើងយ៉ាងដូចម្តេច ក្នុងបទពិសោធន៍នៃ The Midnight Cry
ហើយក៏គ្មានចេតនាបង្កើនដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការដឹកនាំនេះផងដែរ។
សេចក្តីបង្កើនដល់មានបង្កើតបទពិសោធន៍នេះ
គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាបុរាណ
ដល់ចាប់ផ្តើមដោយកាលបរិច្ឆេទនៃឈ្មោះបុរាណវិទូយ៉ាម មីឡូលី ដោយទេវតា
កាប៊ុយលេ។ យើងគ្មានអ្វីគួរភ័យខ្លាចសម្រាប់អនាគតឡើយ
លើកលែងតែយើងគ្មានចេតនាបង្កើនទាំងនេះ រួមទាំង 2520 ផង
ដល់មានបង្កើតបទពិសោធន៍នៃ The Midnight Cry
ខណៈដែលព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំពួក Millerites
ឆ្ងល់កាត់ចំណុចកំពូលនៃដំណឹងល្អអំពីអស់កល្បជានិច្ច។

ស្តាប់ខ្លាំង និង ម៉ាហ្គាន, ទំព័រ ៣០៥-៣០៦៖ «រឿងមួយប្រាកដជាក៏ជាមិនខាន៖
អ្នកអាជីវិទូសុទ្ធចុងទីបំផុតទាំងឡាយណា ដែលឈរនៅក្រោមទង្វើរបស់សាតាំង
នឹងលះបង់ជំនឿរបស់ខ្លួនជាមុនសិន ចំពោះសេចក្តីព្រមាន
និងការស្តីបន្ទោសដល់មានន័យនៅក្នុង Testimonies នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ»។
បុរសិបប្រើអ្នកបដិសេធក្តី៖ទាំងឡាយ
អ្នកកំពុងតែបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។
បុរសិបប្រើអ្នកបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
អ្នកកំពុងតែបដិសេធក្តី៖ទាំងឡាយ។ វាទាំងពីរនេះទៅជាមួយគ្នា។
កន្ទុលដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ កន្ទុលនោះក៏គ្មាននិមិត្តផងដែរ។

ការហៅឱ្យមានការឧទ្ទិសលះបង់កាន់តែជ្រាលជ្រៅ និងការបម្រើដ៏បរិសុទ្ធជាងមុន
កំពុងតែរហូតបុរាណ ហើយនឹងបន្តតែរហូតបុរាណទៀត។
មនុស្សសុខៈដល់ឥឡូវនេះកំពុងបន្តលើសចក្ខុវិស័យរបស់សាតាំង
នឹងត្រូវប្រមូលសម្រាប់ការស៊ើបអង្កេត។ មានអ្នកខ្លះដែលកាន់តែជឿជាក់ក្នុងការទុកចិត្ត
ប៉ុន្តែមិនយល់សេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះឡើយ។ ចំពោះពួកគេ
សារនេះត្រូវតែប្រគល់ឱ្យ។ បុរសិបប្រើពួកគេទទួលបាន ព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលពួកគេ
ហើយនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេក្រលាយជាអ្នករួមការងារជាមួយទ្រង់។ ប៉ុន្តែ
ប្រើពួកគេបដិសេធមិនព្រមស្តាប់សារនេះ
ពួកគេនឹងឈរនៅក្រោមទង្វើខុសរបស់ម្ចាស់នៃសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ។

«ខ្ញុំត្រូវបានណែនាំឱ្យនិយាយថា សេចក្តីពិតដ៏មានតម្លៃសម្រាប់សម័យនេះ
កំពុងបើកចំហកាន់តែប្រហែលឡើងៗដល់ចិត្តគំនិតមនុស្ស។ ក្នុងន័យពិសេស
មនុស្សសប្បុរស និងមនុស្សស៊ីវិលបរិភោគសាច់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដឹកនាំមកដល់ទ្រង់។
នឹងមានការអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹង ព្រោះសេចក្តីពិតអាចពង្រីកឡើងបានជានិច្ច។
ព្រះអង្គជាដើមកំណើតនៃភាពសេចក្តីពិត នឹងយាងមកក្នុងការប្រកួតប្រជែងជាមួយ
សុនិទ្ទកាន់តែខ្លាំងឡើងៗជាមួយអស់អ្នកដែលបន្តស្វែងរកដំណឹងប្រាកដស្តីពីស្តាយទ្រង់។
កាលណាបុរាណស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជានិច្ចដ៏ពិតស្តាយ
នោះពួកគេនឹងដឹងថា ការយាងចេញរបស់ទ្រង់ត្រូវបានរៀបចំទុកដូចជាព្រឹកព្រលឹម។
ពួកគេនឹងទទួលបានកម្លាំងខាងវិញ្ញាណ
ដូចជាប្រកាយទទួលបានកម្លាំងខាងសាច់ឈាម នៅពេលបរិភោគអាហារ»។

យើងមិនបានយល់អំពីផែនការរបស់ព្រះអម្ចាស់ដោយពេញលេញទេ
ក្នុងការនាំកូនចៅអីស្រាអែលចេញពីភាពជាទាសករនៅស្រុកអេស៊ីប

ហើយដឹកនាំពួកគេឆ្លងកាត់ទីរហោសុថានចូលទៅក្នុងស្រុកកាណាន។

«កាលណាយើងប្រមូលកាំស៊ីដ៍ទៅភាពងលែបញ្ចូចព្រៃពន្លឺចង្វើត្រង់ណឹងលុអ
នោះយើងនឹងមានការយល់យឺតយ៉ាវកាន់តែច្រើនបំផុតពីរបបសាសនាសាសន៍យូដា ហើយនឹង
មានការកកស្ទះសរសើរយ៉ាងដុះផ្កាផ្កាជាងមុនចំពោះសច្ចក្រឹត្យពិតសំខាន់ៗរបស់វា។
ការស្រវែងរកសច្ចក្រឹត្យពិតរបស់យើងនេះមិនទាន់ពេញលេញទៅឡើយទេ។
យើងមានប្រមូលតែនូវលិខិតកាំស៊ីដ៍ប៉ុណ្ណោះ។
អស់អ្នកក្នុងយើងមិនមែនជាអ្នកសិក្សាព្រះបន្ទូលរាល់ថ្ងៃ
នឹងមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំងឡាយនៃរបបសាសនាសាសន៍យូដាបានឡើយ។ ពួកគេ
នឹងមិនយល់សច្ចក្រឹត្យពិតដែលមានបង្កៀនតាមរយៈពិធីបុរេវិស្វក្នុងព្រះវិហារឡើយ។ ព្រះ
រាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រូមានរាងស្រស់ដោយការយល់ដឹងបែបលោកីយ៍ចំពោះផែនការដ៏ម
ហិមារបស់ទ្រង់។
ជីវិតអនាគតនឹងបើកសម្រាប់នូវនិយមន័យនៃក្រឹត្យនិយមន័យទាំងឡាយដែលព្រះគ្រីស្ទ
ទ្រង់គង់នៅក្នុងបង្កគោលពាក្យ មានប្រទានដល់បុរាណស្ថាប័នរបស់ទ្រង់»។ Spalding
and Magan, 305–306.

អាដវនេទីសុទ្ធទាំងឡាយណាដែលទទួលសញ្ញាញរបស់សត្រូវសាហាវ
ដោយឈរនៅក្រោមទង់ជាតិរបស់សាតាំង
មុនដំបូងបង្អស់មានបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ។

ក្នុងអត្ថបទនេះ មានមនុស្សពីរប្រភេទ៖ អ្នកដែលបន្តដើរតាម
ដើម្បីស្ថិតនៅព្រះអម្ចាស់ បន្តបរិភោគសាច់របស់ទ្រង់ និងផឹកព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់
ហើយបន្តសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងអ្នកដែលមិនជឿដូចនោះ។
ការអភិវឌ្ឍន៍នៃសច្ចក្រឹត្យពិតមិនទាន់មានបញ្ចប់ឡើយ;
ពួកគេនឹងមានអរិយធម៌និយាយអំពីកិច្ចបម្រើនៅទីបរិសុទ្ធច
ដែលមិនទាន់មាននិយាយនៅឡើយ។ ពួកគេនឹងសង្កេតឃើញនូវការផ្តល់បុន្នសម័យកាល
នៃការបង្កើតព្រះគុណនៅក្នុងពេលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាបុរាណមុននៃការផ្តល់បុន្ននៃក្នុងសម័យ Millerite
ដោយចង់មុនទៅមុខដល់សម័យកាលនៃការបង្កើតព្រះគុណ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទផ្តល់
សំបុត្រពីការជំនុំជម្រះមនុស្សសុលាប័ទ្ធនៃកាន់ការជំនុំជម្រះមនុស្សសរសៃ។
ពួកគេនឹងមានអរិយធម៌និយាយអំពីទីបរិសុទ្ធច និងអំពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់សម្គាល់
ចលនារបស់ទ្រង់នៅក្នុងការផ្តល់បុន្នសម័យកាលនៃការបង្កើតព្រះគុណទាំងនេះ
ដោយការចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។

មានសម្បត្តិពាក្យពីរបីទៀត ហើយយើងជិះច្បាច់រាល់ហើយ។

ពួកសេនេដយ៍អាដវិនទីសុតដែលបដិសេធសម្បត្តិពាក្យកណ្តាលអធ្យាគ្យ
នោះផ្តល់កំណត់ត្រាផ្សេងៗ ដោយបដិសេធការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងសច្ចក្រឹត្យបង្កៀនខា
ងគោលលទ្ធផលដែលបង្កើតបុរេវិស្វក្នុងស្រុកពាក់កណ្តាលអធ្យាគ្យ។
នោះហើយជាអរិយធម៌នៃយើងគ្រូភ័យខ្លាច—គឺការបដិសេធសច្ចក្រឹត្យបង្កៀនទាំងនោះ
និងមិនយល់អំពីបទពិសោធន៍នោះ។ ដោយផ្ទុយដូចនេះ
យើងកំពុងបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

បងស៊ីរីរ៉ែ មានដាក់តួនាទីការយល់ព្រមរបស់នាងលើ 2520។ យើងនឹងបង្ហាញថា
តើនាងដាក់តួនាទីការយល់ព្រមរបស់នាងលើសច្ចក្រឹត្យពិតផ្សេងៗទៀតនៅលើផែនដីនៃទីផ្សារ

1843 យ៉ាងដូចមុនច្បាស់

នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ ពេលដែលការទាំងនេះទាំងអស់ឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃដំណឹងល្អ
អស់កល្បបដិសេធក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់យើង
អាងនៃទីសឹមនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន
ដែលមានត្រូវបង្ហាញជាមុន ដូចដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់ William Miller។

វិទ្យុយាម មីល្លឺរ បានប្រព្រឹត្តកំហុសបីយ៉ាង៖ (១)
គាត់បានបដិសេធការស្រុកហៅនោះទៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ
ហើយបានផ្តល់កំណត់ត្រាពីផលរំលោភទៅកាន់លោកិយអាក្រក់នៅខាងក្រោម។ (២)
បន្ទាប់ពីនោះ គាត់បានទុកចិត្តលើទិព្វរបស់មនុស្ស គឺ យ៉ូស្ទែ ហែមីស។ (៣)
គាត់បានបដិសេធចុងសែប៊ុប័រ។

មានសំណួរមួយមានកំណត់ត្រាថា៖ «តើគាត់បានបដិសេធចុងសែប៊ុប័រ ឬព្រះវិហារបរិសុទ្ធ?»
ការបង្កើនដែលបានផ្តល់សំនួរពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅលើដំណើរនៃដំណើរការព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ធននៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ បុរាណជាមិនទាន់ត្រូវបានលោក Miller
យល់ច្បាស់ទាំងស្រុងនៃឡើយទេ។ នៅពេល Ellen White
ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
នាងបានឃើញក្រុមនិយមន័យបុរាណនៃក្នុងហិប្រូសែចេកុគីសញ្ញា
ហើយបញ្ជាក់ពីអំពីចុងសែប៊ុប័រមានពន្លឺបរិសុទ្ធចង្អែកចាំងពីទុច្ចរិត។

អ្វីដែល Miller បានបដិសេធ គឺជាក្រុមនិយមន័យរបស់ព្រះ—គឺចុងសែប៊ុប័រ។ ដូចនេះ Miller
បានបដិសេធសម្រាប់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ បន្ទាប់មកពីដង្កូវកែលំអ្វីសាច់ឈាម
ហើយបន្ទាប់មកបានទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ។
ការនោះត្រូវបានផ្ទុកចិត្តទៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

ទីបន្ទាប់ ភាគ ៥ ទំព័រ ២១១៖ «នៅទីនេះ យើងឃើញថា ក្រុមជំនុំ—ទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអ
ម្ចាស់—គឺជាអ្វីដែលបង្កើននៃទទួលបានការរាយការណ៍នៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។ ពួកមនុស្សចាស់ទុំ
គឺអ្នកដែលព្រះបានប្រទានពន្លឺដ៏ច្រើនដល់ពួកគេ
ហើយដែលបានឈរជាអ្នកយាមការពារផលប្រយោជន៍ខាងវិញ្ញាណរបស់បុរាណជន
បានរុករានការទុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ»។ នាងកំពុងអធិប្បាយលើ
អសេគោល ៨ និង ៩ គឺអំពីការបោះត្រា។ បងស្ករ វីកែ និយាយថា ការបោះត្រានៅក្នុង
អសេគោល ៩ គឺដូចគ្នានឹងការបោះត្រានៅក្នុងវិវរណៈ ៧ ដង។
នាងកំពុងនិយាយអំពីអំឡុងពេលនៃការបោះត្រាលើពួក ១៤៤,០០០ នាក់។ នាងនិយាយថា
អ្នកដែលត្រូវផ្ទុកចិត្តជាអ្នកយាមការពារ
បានរុករានការទុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ។

«ពួកគេបានយកជំហរមួយថា យើងមិនចាំបាច់ត្រូវរង់ចាំមើលអំពីអសុចរិត
និងការសម្តែងយ៉ាងច្បាស់លាស់នៃព្រះចេស្តារបស់ព្រះ
ដូចក្នុងសម័យមុនៗទៀតឡើយ។ កាលៈទេសៈបានផ្តល់ស្តាប់ត្រូវហើយ»។
កំហុសដំបូងរបស់ពួកគេ គឺការប្រឆាំងនឹង Midnight Cry ដោយនិយាយថា
«អ្វីដែលមានកំណត់ត្រាក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃ Midnight Cry នេះ
មិនត្រូវកំណត់ត្រាដូចដទៃទៀតទេ»។ ពួកគេកំពុងផ្តល់កំណត់ត្រាពីផលរំលោភ។

ពាក្យទាំងនេះពង្រឹងអសចេកុគីដ៏ជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនិយាយថា៖
ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អទេ។

ហើយទ្រង់ក៏នឹងមិនប្រព្រឹត្តកម្មអំពើអាក្រក់ដទៃទៀត ទ្រង់មានព្រះមត្តេតាករណ៍ខ្ពស់ពេក មិនអាចយាងមកដាក់ទោសប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដោយការជំនុំជម្រះបានឡើយ។ ដូច្នេះ «សច្ចក្សីសុខសាន្ត និងសុភវិភាគ» គឺជាការស្រុកហៅពីមនុស្សទាំងឡាយដល់នឹងមិនលើកសំឡេងរបស់ខ្លួនឡើងដូចគ្នាម្តងទៀត ដើម្បីបង្ហាញដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអំពីការរំលងរបស់ពួកគេ និងដល់ពូជពង្សយ៉ាងរាប់អំពីអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ។ ឆុកតែចូលទាំងនេះ ដល់មិនព្រមព្រៀង គឺជាពួកដល់នឹងទទួលរងការសងសឹកដ៏ស្មុគស្មាញរបស់ព្រះដល់គ្រូបាទបំពាន។ បុរស នារីកុម្មុំ និងកុមារតូចៗ ទាំងអស់វិនាសរួមគ្នា។” Testimonies, volume 5, 211.

យេរេមី កូននាយិយាអំពីការបរាជ័យលើកទីពីររបស់ William Miller បានមានប្រសាសន៍ថា «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា អ្នកណាដែលទុកចិត្តលើមនុស្ស ហើយយកសាច់ឈាមផ្ទៃក្នុងជាមុខលំបាករបស់ខ្លួន ហើយចិត្តរបស់ខ្លួនបង្ខំឲ្យព្រះយេស៊ូវ អ្នកនោះគួរបណ្តុះបណ្តាល»។ Jeremiah 17:5 (KJV)។ បុរសនិយមន័យអ្នកទុកចិត្តលើមនុស្ស នោះចិត្តរបស់អ្នកនឹងបង្ខំឲ្យព្រះអម្ចាស់។

ការបដិសេធលើកទីមួយនេះចុងបញ្ចប់ គឺជាសម្រុកកណ្តាលអធ្យាត្រ ជាការកើតឡើងម្តងទៀតនៃការបង្ហាញអំណាចរបស់ព្រះ។ ការបដិសេធលើកទីពីរ គឺការពឹងផ្អែកលើសាច់ឈាម។ ការបដិសេធលើកទីបី គឺច្បាប់ចុងអែទីតុយ។

មានតែពីរកុម្មុំប៉ុណ្ណោះ។ គ្រប់ភាគីនីមួយៗគួរតែសម្គាល់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ដោយគ្រូរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់ ឬដោយសញ្ញារបស់សក្តិសាហាវ ឬរបស់ណាករបស់វា។ កូនបុរស និងកូនស្រីគ្រប់រូបរបស់អាដាម ផ្ទៃក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ឬហាវហាស ជាមេដឹកនាំរបស់ខ្លួន។ ហើយអស់អ្នកដែលដាក់ខ្លួននៅខាងភាគីនៃអ្នកមិនស្មោះត្រង់ កំពុងឈរនៅក្បែរមេដឹកនាំរបស់សាតាំង ហើយគួរតែចោទប្រកាន់ថា បានបដិសេធ និងប្រព្រឹត្តិសុទ្ធដោយការមើលងាយ។ ពួកគេគួរតែចោទប្រកាន់ថា បានរុករានព្រះអម្ចាស់នៃជីវិត និងសិរីល្អអស់ដោយចេតនា។ Review and Herald, January 30, 1900.

រឿងមួយប្រាកដណាស់គឺ៖ ពួកអាដាមនិយមន័យទីបីប្រាំពីរទាំងឡាយណាដែលឈរនៅក្បែរមេដឹកនាំរបស់សាតាំង នឹងលះបង់សច្ចក្សីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនលើព្រះវិញ្ញាណនៃការពុយាករណ៍ជាមុនសិន។

អាដាមនិយមន័យទីបីស្ថិតនៅក្នុងទៀតនូវដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់ដល់ William Miller បានបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែ ទេវតាកំពុងរង់ចាំលើក Miller ឲ្យឡើង ហើយនាំគ្នាទៅផ្ទះជាមួយព្រះអង្គគ្រប់គ្រងរបស់គាត់។ សម្រាប់ពួកអាដាមនិយមន័យទីបីដែលទទួលសញ្ញារបស់សក្តិសាហាវ នោះមិនមែនជាទេវតាទាំងនោះដែលកំពុងរង់ចាំពួកគេទេ។

មុនហើយមុនទៀត ខ្ញុំគួរតែបង្ហាញថា បទពិសោធន៍កន្លងមករបស់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ មិនគួររាប់ទុកថាជាអង្គហេតុដែលស្ថាប័នហាត់ទៅហើយនោះទេ។ យើងមិនគួរចាត់ទុកកំណត់ក្បួនបទពិសោធន៍ទាំងនេះ ដូចជាយើងចាត់ទុកបុរិស័ទនៃប្រជាជនរបស់ឆន្ទានុវិយ។

កំណត់ត្រានោះត្រូវតែរក្សាទុកនៅក្នុងចិត្ត
ពីព្រោះបុរេត្ថិសាស្ត្រនឹងកើតឡើងមុតងទៀត។ Publishing Ministry, 175.

ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវចងចាំសម្រាប់កំណត់កាលបរិច្ឆេទអនុរាជ?
ពីព្រោះបុរេត្ថិសាស្ត្រនឹងត្រូវបានផ្ទេរមុតងទៀត។ ក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រនេះ
សាវ័ន្តនឹងបង្កឱ្យមានការរុញជួយគឺ 2520 និង 2300; ដោយសារឡើងនេះ
វានឹងបណ្តាលឱ្យមនុស្សចាកចេញពីពួកជំនុំទាំងឡាយ។

ប៉ុន្តែ តើបុរេត្ថិសាស្ត្រនេះ គឺជាសម្រាប់កំណត់កាលបរិច្ឆេទអនុរាជ
ពិតជាដឹងត្រូវបានកើតឡើងមុតងទៀតឬទេ?
ឬក៏វាគ្មានតែជាបុរេត្ថិសាស្ត្រតែមួយប៉ុណ្ណោះ? សូមកត់សម្គាល់សម្រាប់បន្ទាប់នេះ៖

មានលោកមួយកំពុងដកស្រង់ចិត្តក្នុងអំពីអាក្រក់ ក្នុងការបោះបង្គោល
និងក្នុងការកាន់ច្រឡំ ស្ថិតនៅក្នុងសម័យស្ថានភាពស្ថានភាព—ដកស្រង់
ដកស្រង់។ តើនរណាខ្លះដែលកំពុងមានការឈឺចាប់ក្នុងពុលរោគ
ដើម្បីដាស់ពួកគេឱ្យភ្ញាក់ឡើង? តើសំឡេងណាអាចឈានដល់ពួកគេ?
ចិត្តរបស់ខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅកាន់អនាគត នៅពេលដែលសញ្ញានឹងត្រូវបានផ្តល់ថា៖
«មើល! កូនកំលោះមកហើយ; ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ»។
ប៉ុន្តែមនុស្សខ្លះនឹងមានពន្យារពេលក្នុងការទទួលយកបុរេ
សម្រាប់ពេញចិត្តក្នុងរបស់ពួកគេឡើងវិញ ហើយយើងពេញពេញ ពួកគេនឹងយឺតយ៉ាវ
ចិត្តលក់ខ្លះ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបុរេនោះ មិនអាចផ្តល់ឱ្យគ្នាបានឡើយ។
Review and Herald, February 11, 1896.

បុរេត្ថិសាស្ត្រនៃការស្រុកឡើងនៃពាក់កណ្តាលអនុរាជនេះ
ត្រូវបានកើតឡើងមុតងទៀតយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមអក្សរគ្រប់បុរេការ។

អលេនៃ វ៉ែត បានយល់ថា 2520 គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយខាងពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវមួយ ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រើវា ដើម្បីបង្កើតរយៈពេលពន្យារនោះ
គឺជាការខកចិត្តដែលបានបង្កើតបទពិសោធន៍មួយ
សម្រាប់រៀបចំបុរេសនិងសុភវិធីផ្ទៃក្នុងដោយសេចក្តីជំនឿ
ចូលទៅក្នុងទីបំរើសុទ្ធជប់ជុំជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ។

យើងមិនទាន់បានព្យាយាមបញ្ជាក់ឆ្នាំ 2520 ចេញពីព្រះគម្ពីរនោះឡើយទេ។
ក្នុងការសិក្សានេះអំពី តារាងពីរបស់ហាហកុក យើងចង់ឱ្យច្បាស់ជាមុនសិនថា អលេនៃ
វ៉ែត គាំទ្រគោលលទ្ធផលទាំងនេះ
ដែលកំពុងត្រូវបានសាសនាអាដវិទ្យាសមបដិសេធនៅសព្វថ្ងៃនេះ; បន្ទាប់មក
យើងនឹងបន្តចូលទៅក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ។